

Proletari din toate țările, uniți-va!
Anul XII, nr. 18 (414) — 6 mai 1963

Flacăra

18

Biblioteca Centrală
Regională
Săndăra-Deva

Forestierul
Fotografie de A. COPOS

REDACȚIA: BUCUREȘTI, PIAȚA ȘCIINTEII
Căsuța poștală: 3507, Of. 33
Tel. 17.60.10, int. 1744

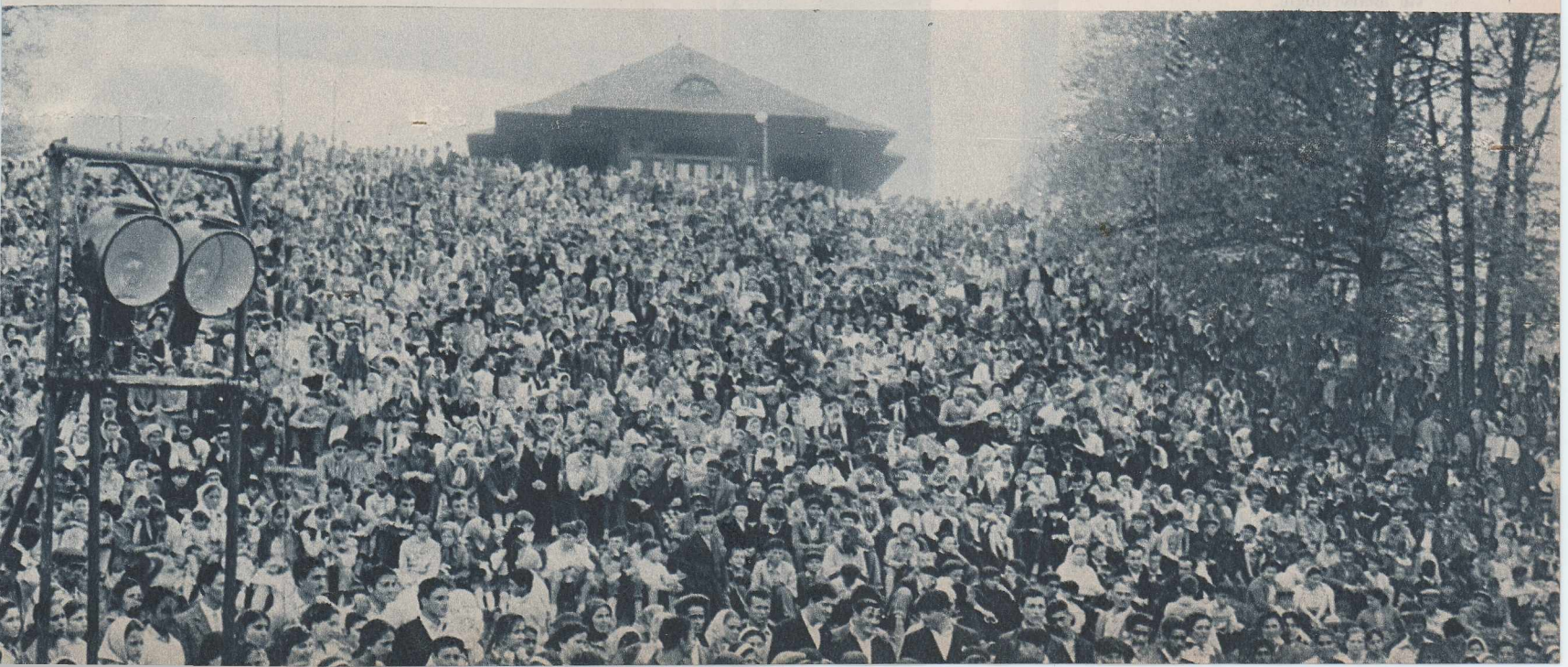
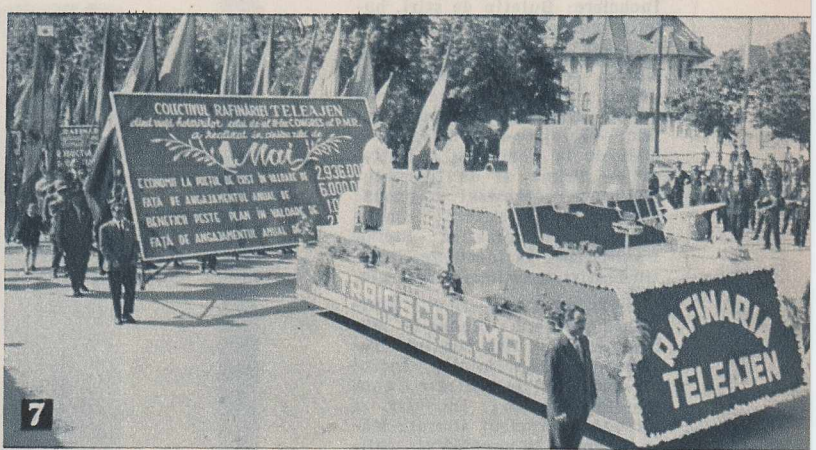
ABONAMENTE la toate oficiile poștale din țară și la factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. PREȚUL ABONAMENTELOR: 3 luni: 26 lei; 6 luni: 52 lei; un an: 104 lei.

1 MAI 1963

1-6 La marea demonstrație a oamenilor muncii din Capitală.
7 Ploiești. Demonstrează petrol de la rafinăria Teleajen.
8 Constanța. Infrățiți cu muncitorii întreprinderilor constănțene lectiviști dobrogeni manifestă pentru viața lor fericită
9 În după-amiaza zilei de 1 Mai serbarea din pădurea Pusnicov

PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

DUMINICĂ 5 MAI 8.50: Gimnastică 9.00: Emisiunea pentru copii și tineretul școlar — Elefantul curios, adaptare după R. Kipling; Telegazeta; Telegazeta; Pe locurile unde s-a născut Hans Christian Andersen; Filmul „Guma și creionul” 10.30: Rețeta gospodinei 11.00: Emisiunea pentru sate 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Telegazeta 20.35: Filmul „Când comedia era rege” 22.00: Muzică distractivă — piese vocale și instrumentale cu Cleopatra Melidoneanu, Stela Răzvan, Vasile Micu. În încheiere: Buletin de știri, sport, buletin meteorologic.

LUNI 6 MAI 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Știință și tehnică pentru tineretul școlar 19.45: Filmul „Șapte dădace” 21.00: Eduard Caudella, un înaintaș de frunte al muzicii românești 21.40: Telesport. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

MARȚI 7 MAI 18.30: Universitatea tehnică la televiziune 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Emisiunea pentru cei mici — Ghici ce-1? 19.35: Transmisie de la Teatrul „C.I. Nottara” — „Prima zi de libertate” de Leon Kruczkowski. În pauză: Emisiunea de știință; Emisiune de artă plastică: Ștefan Dumitrescu. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

MIERCURI 8 MAI 17.00: Emisiunea pentru cluburile din întreprinderi. Din cuprins: Telegazeta săptămânii; Indici cit mai înalți de utilizare a cuptoarelor Martin; Inovații și inovatori; Moment literar; Măsurile pentru îmbunătățirea calității în finisarea țesăturilor; Interviu nostru — Aplicarea tehnologiei de grup și folosirea S.D.V.; Muzică ușoară cu tineri interpreți. Conducerea muzicală Paul Ghențer 19.00: Emisiunea pentru sate; Sfaturi pentru telespectatori. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

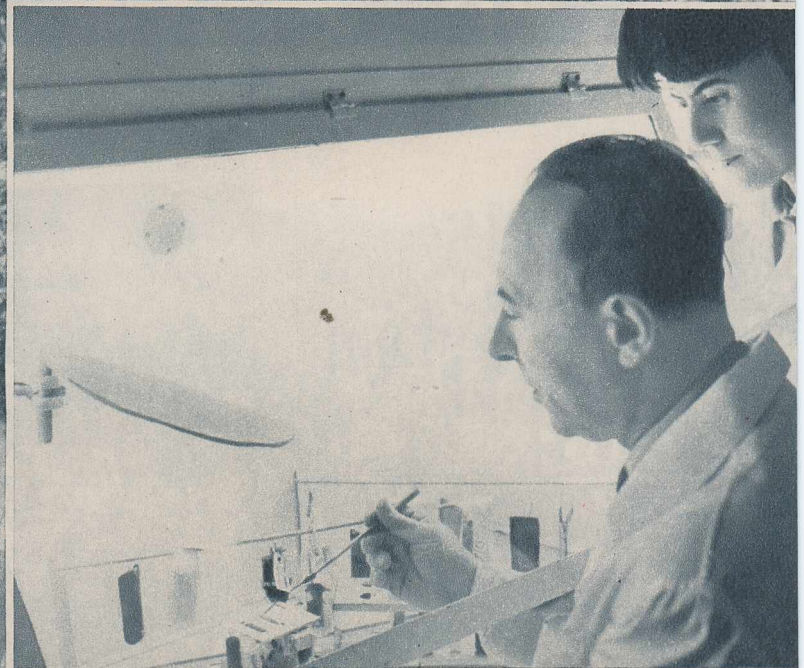
JOI 9 MAI 18.30: Universitatea tehnică la televiziune 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Pentru tineretul școlar — Soliști premiați la concursul cultural artistic. EMISIUNE ÎNCHINATĂ ZILEI VICTORIEI 19.55: Filmul românesc „Furtuna” 21.15: Program artistic susținut de formații ale Ansamblului Ministerului Forțelor Armate. Dirijor: colonel Dinu Stellan. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

SÂMBĂȚĂ 11 MAI 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Pentru copii: „Colțul satirei”, scenetă de Mircea Sintimbreanu 19.40: În fața hărții 19.50: O seară de legende povestite de maestrul Hans Sachs ucenicului său, cu: Petre Ștefănescu-Goangă, Arta Florescu, Iulia Buciuceanu, Ileana Iliescu, Simona Ștefănescu, Octavian Naghiu, Ion Stelian, Ion Buzea și Mihai Gillgor 21.00: Instantanee bucureștene 21.35: Muzică ușoară interpretată de Orchestra „Elect. record”. Conducerea muzicală: Alexandru Imre. Soliști: Gigi Marga, Ilinca Cerbacev, Luigi Ionescu. În încheiere: Buletin de știri, sport, buletin meteorologic.

În paginile 21-23:
Programul de radio

Fabrica de

Biologul surprinde pe utilajul cercetat semne de viață. Dar știința nu rămâne neputincioasă în „asaitul biologic” al tropicelor.

climă

- Asaltul biologic
- Clima „pusă sub cheie”
- Inocularea... aparatelor

Un oarecare călător la tropice, nu prea încercat de altfel, îi povestea astfel soției, într-o scrisoare, despre renghiul pe care i-l jucase natura: „Draga mea, într-una din primele nopți petrecute aici, natura tropicală mi-a jucat o festă de toată frumusețea, m-a făcut să devin eu însumi un personaj de comedie... După truda zilei și după o seară de sfat cu prietenii, am intrat în cabana mea de bambus, hotărît să mă dedau celei mai binemeritate odihne... Mi-am rînduit așadar veșmintele ca un pașnic cetățean al climei temperate și curînd am adormit. Ei bine, pînă dimineața aproape toate însemnele mele de om civilizat dispăruseră! Pantofii mei de pînză arătau acum ca două pirogi colorate în verdele cel mai intens: deveniseră colonii de mucegaiuri. Partea inferioară a costumului meu de european dispăruse și ea cu desăvîrșire: termitelile o găsiseră pe gustul lor. Iar frumoșii mei bumbi de la cămașă, de care eram atît de mîndru, erau acum roșii de rugină...”

Și scrisoarea continuă pe același ton, enumerînd necazurile călătorului care suferise într-o noapte „asaltul biologic” al tropicelor.

Un milimetru de rugină și un păianjen capricios...

Într-adevăr, dacă la latitudinile noastre climatul exercită asupra firii și a lucrurilor o acțiune pe care o recunoaștem drept temperată, el se comportă cu o violență pe care cu greu ne-o putem imagina la tropice, acolo unde soarele încălzește capota unei mașini pînă la 90°, unde la amiază cauciucul unei frîne se poate degrada din cauza căldurii și unde o colonie de termite pulverizează în drumul lor un cablu subteran de fire sau orice alt material ce le este pe plac.

După cum se știe, în țări cu asemenea ambianțe climatice — și în general cu climate mult deosebite de cel în care trăim — țara noastră exportă cele mai variate produse industriale, de la instalații de foraj la aparate fine de măsură, unde nu un milimetru de rugină, ci un păianjen capricios, care își țese pînza într-un punct de contact, poate deregla întregul proces de funcționare. Și totuși, transplantate sub aceste ceruri învăpăiate, utilajele românești realizează performanțe înalte, continuă să acționeze pe întreaga durată prevăzută de proiectant.

La Gauhati, în India, funcționează astăzi o rafinărie de petrol furnizată de R.P. România. În curînd va intra în funcțiune în R.D. Vietnam, la Hai Phong — între ecuator și tropice — o fabrică de ciment modernă, de fabricație românească, avînd un înalt grad

de automatizare. Și s-ar mai putea da multe exemple de acest fel. Cum sînt protejate toate aceste instalații, pentru ca să nu le „pese” de rigorile climatului? Problema este foarte complexă, deoarece ea implică un întreg ansamblu de măsuri speciale, cunoscute sub denumirea de măsuri climatice de protecție.

Trebuie să spunem de la bun început că ramura aceasta a tehnicii cunoaște în epoca noastră o asemenea dezvoltare, încît în țările puternic industrializate cercetătorii folosesc numai pentru munca științifică, și anume pentru selectarea datelor experimentale, mașini electronice de calcul...

Cauciuc „frigidus” sau „tropicus humidus”?

„Măsurile climatice” privesc nu numai însăși construcția mașinilor, nu numai modalitatea de aplicare a măsurilor de protecție, ci intervin pînă și în procesul de condiționare a diverselor materii prime. Aceasta este explicația misterioaselor inițiale care se adaugă uneori cauciucului, materialelor plastice, pînă și clasicului lemn, pînzei sau pielii. Ele au încetat de a se mai numi pur și simplu cauciuc, pînză sau piele. Cauciucul, bunăoară, poate fi T. (tropicus), T.A. (tropicus aridus), T.H. (tropicus humidus) sau F. (frigidus) — după latitudinea la care va fi utilizat.

La noi în țară principala răspundere în aceste probleme revine Laboratorului de climatizare de pe lângă Institutul de cercetări electrotehnice din București. Evident, cercetătorii din cadrul laboratorului sînt obligați să folosească pentru studiile și verificările lor o adevărată gamă de „eșantioane” de climat artificial. Și astfel, cel ce pătrunde pentru prima oară aci are impresia că vede capricioasa natură — în speță, ambianța climatică — subjugată, pusă sub cheie și închisă în dulap!

Aici veți putea trece în revistă o serie de camere climatice, înăuntru cărora se dezvoltă, în pașnică conviețuire, ba climatul tropical umed, ba climatul cu ierni subpolare, mai departe climatul oceanic cu ceață salină și iarăși camere cu radiații solare diferențiate. Tot aici se află instalații capabile să producă vibrații puternice, imitînd trepidația trenului, a autocamionului sau a altor mijloace de transport.

În aceste „camere de climat”, temperatura se ridică, după caz, pînă la + 50°C sau coboară pînă la - 40°C, umezeala poate ajunge la 100%, iar curba acestor coordonate variază în curs de 24 de ore la fel ca în climatul natural.

Aici, în aceste camere speciale, cercetătorii introduc materii prime, utilaje, subansam-

Viorica FILIPOIU

(Continuare în pag. 6)

bluri și uneori motoare întregi, lăsându-le să-și verifice posibilitățile sub „vicisitudinile climei” uneori mai multe luni în șir. În timp util, cercetătorul transportă piesa cât ai bate din palme de la tropice... în climat temperat — vrem să spunem pe masa lui de lucru — și o supune celui mai riguros control. „Aici stratul de vopsea s-a deteriorat, constată verificatorul, dincolo izolația electrică a cedat, în câteva puncte coroziunea și-a arătat colții...”

În ce fel trebuie îmbunătățite aceste produse astfel încât ele să iasă neatinsse din examenul climatic? Iată întrebarea la care trebuie să răspundă cercetătorul, și răspunsul lui devine îndrumare pentru fabrica producătoare.

Raiul microorganismelor

Să pătrundem acum în secția de biologie a laboratorului. Aici vom găsi așa-numitele camere climatice biologice, un adevărat rai pentru microorganisme, unde ele își găsesc cele mai ferice condiții de dezvoltare.

Secția în care ne aflăm trebuie să răspundă pentru apărarea materiei organice împotriva „asaltului biologic” de la tropice. În acest scop se folosește o metodă teoretic foarte simplă: orice materie organică ce intră în componența unui produs se inoculează cu substanțe toxice, astfel încât aceasta să fie „refuzată” net de rozătoare, termite sau microorganisme.

Cum se procedează în practică? Să presupunem că o fabrică producătoare de aparate electrotehnice trimite laboratorului un exemplar pentru expertiză, pentru a căpăta îndrumare în ce privește măsurile climatice de protecție. În acest caz, biologul contaminează prin pulverizare carcasa aparatului, precum și fiecare piesă componentă, rânduiește totul în camera biologică și lasă natura să lucreze... Cum s-a comportat fiecare element constitutiv? A prins viață? A înverzit? Și din ce materie primă ar fi trebuit să fie lucrat sau cum ar fi trebuit să fie protejat pentru ca aceasta să nu se întâmple? Astfel, în linii mari, se efectuează cercetările, verificările și în cele din urmă se conturează îndrumarea.

Bun pentru florduri, bun pentru ecuator

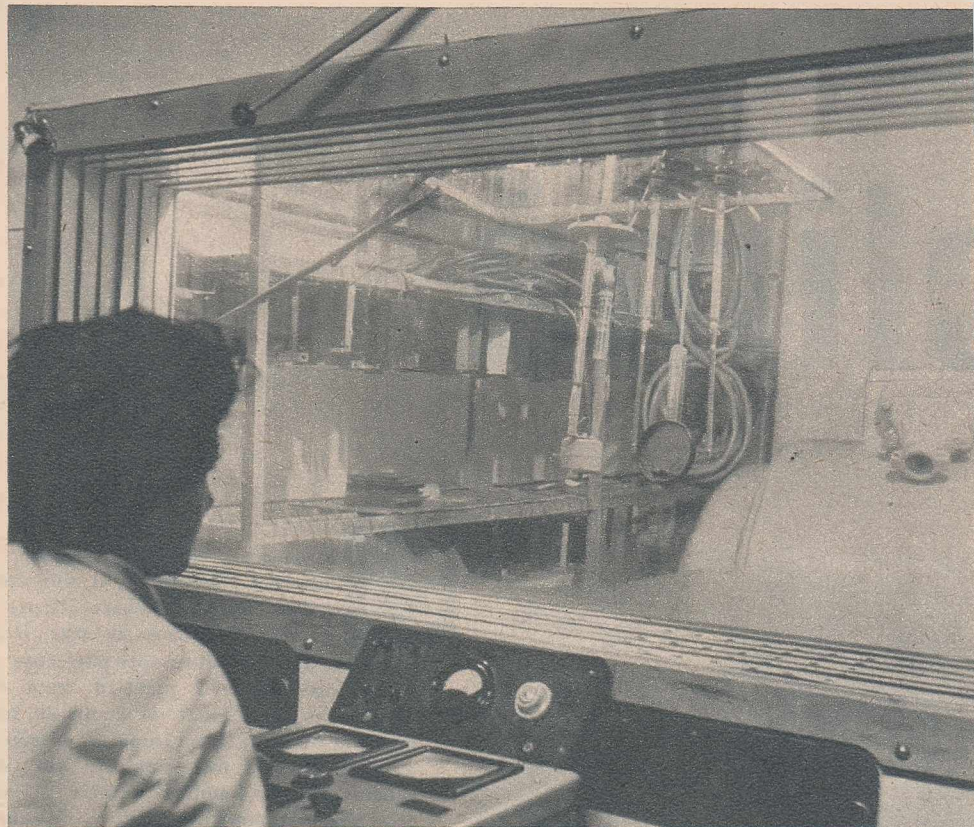
În colaborare cu peste 20 de institute de cercetări din țară și cu peste 200 de întreprinderi producătoare, precum și prin schimb de experiență cu alte țări socialiste, laboratorul a elaborat pînă azi numeroase soluții tehnice privind îmbunătățirea materialelor electroizolante, a bachelitelor și melaminelor, a diferitelor sorturi de cauciuc, a metodelor de galvanizare, cromare și nichelare, a vopselelor și a metodelor de vopsire, a unsoarelor și uleiurilor irihibitoare de rugină ș.a.m.d.

Este interesant de menționat că în căutările lor cercetătorii tind să elaboreze soluții pentru protecție climatică cât mai apropiate de măsurile de protecție curente, pentru ca în măsura posibilului să se ajungă la un sistem unitar. Desigur, fabricile producătoare sînt și ele interesate în găsirea de mijloace de protecție general valabile și deci în stabilirea unui singur proces tehnologic.

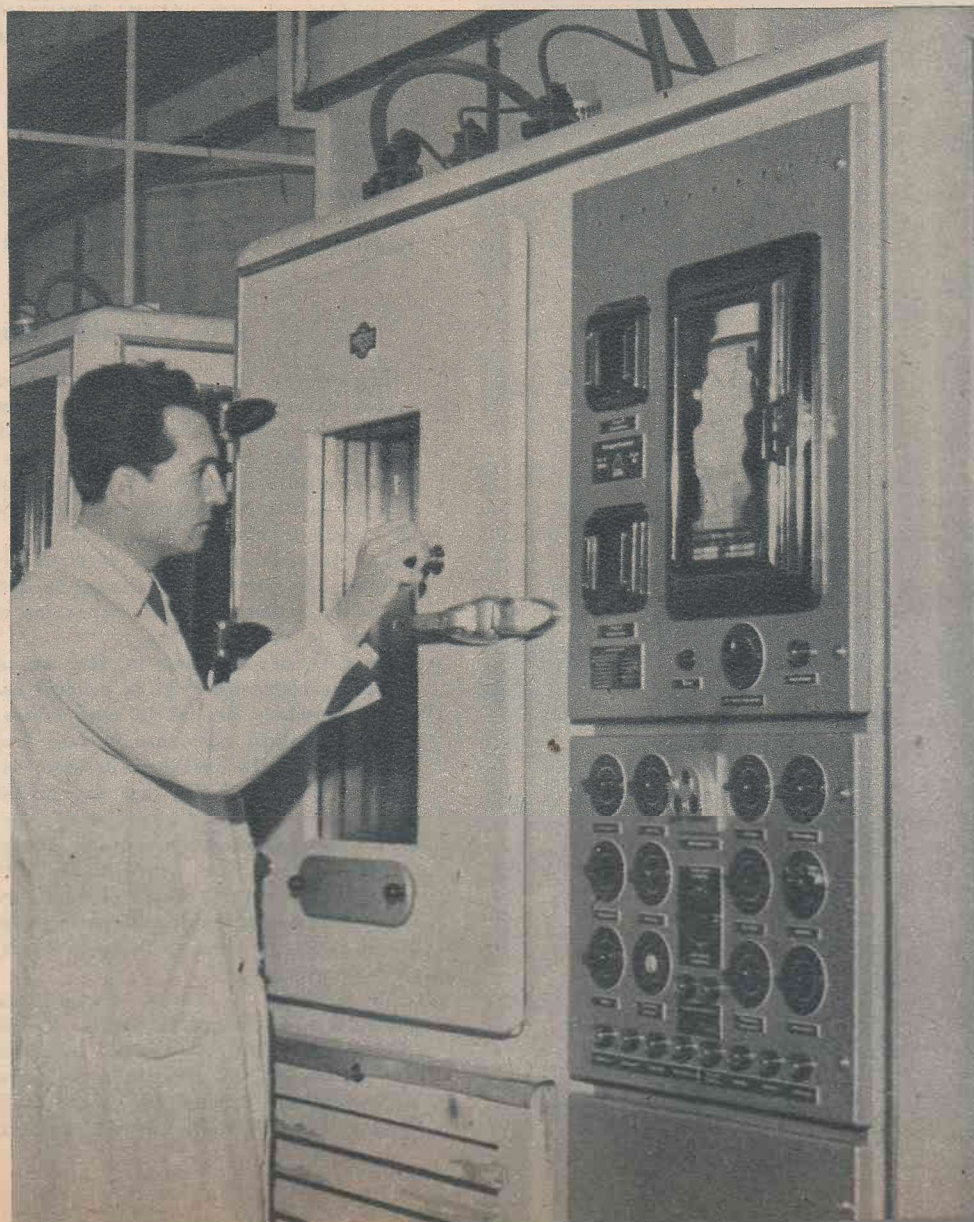
Ce rezultă de aici? Produsele îmbunătățite, realizate la un înalt nivel calitativ astfel încât să reziste condițiilor climatice pe malul fiordurilor sau la tropice, se vor comporta satisfăcător, cu atît mai mult, la Galați, la București sau la Constanța... La obținerea unor astfel de performanțe își aduc din plin contribuția gerul arctic și soarele tropical... din laboratoarele Institutului de cercetări electrotehnice.

Viorica FILIPOIU

Căldură înăbușitoare, o atmosferă saturată de vapori: cercetătoarea „comandă” o amlaz tropicală pentru motoare, țevi, acumulatori...

Aceste dulăploare, foarte asemănătoare unor banale frigidere, sînt de fapt aparate complexe, asigurînd o etanșitate perfectă, care permit realizarea de complicate experimente cu ajutorul „climei artificiale”.

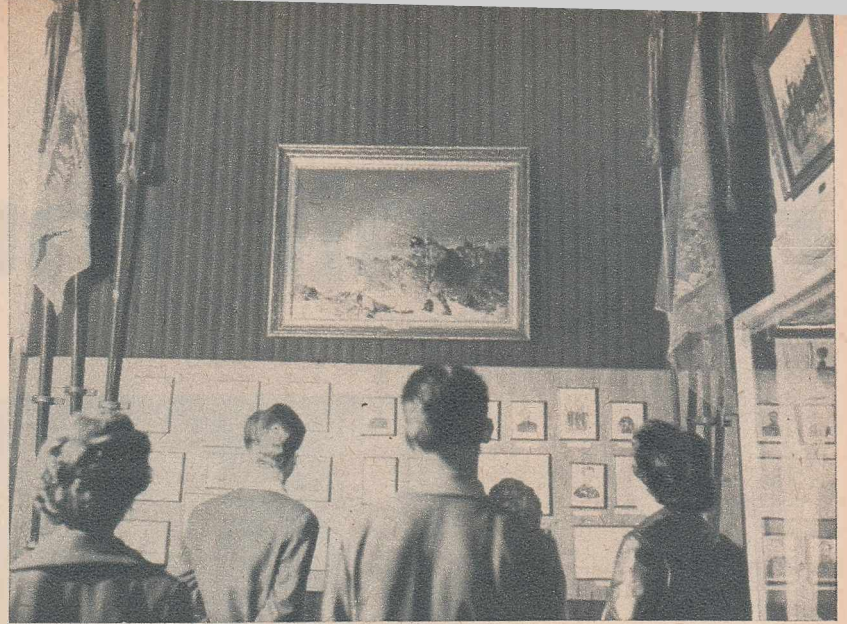
FILE DE ISTORIE

Se împlinesc la 9 Mai optzeci și șase de ani de la dobândirea independenței de stat a României și optsprezece ani de la Ziua victoriei asupra fascismului în cel de-al doilea război mondial.

În aceste zile — așa cum se vede și în fotografia alăturată — oamenii muncii din patria noastră vizitează muzeele care păstrează mărfurile grăitoare ale unor eroice file din istoria patriei.

9 Mai, ziua proclamării independenței de stat a României, constituie pentru poporul nostru prilej de cinstire a unor glorioase tradiții făurite în lupta pentru independența națională și eliberarea socială. Proclamația — la 9 Mai 1877 — a neatrănării reprezintă o încununare a eforturilor purtate timp de veacuri de poporul nostru pentru scuturarea ugiului otoman.

Animați de fierbinte patriotism și de nădejdea într-o viață mai bună, mai dreaptă, ostașii români, cot la cot cu ostașii ruși și cu patrioții bulgari, au luptat cu eroism pe câmpurile de luptă din Balcani, câștigând prin sangele vărsat independența țării. Neuitate vor rămâne în inimile poporului nostru faptele glorioase de arme săvârșite de ostașii români la Plevna și Grivița, la Rahova sau Smirdan, simboluri ale gloriei străbune.

Cucerită cu atâtea jertfe și dorită cu ardoare de masele populare, independența țării a fost călcată în picioare de burghezia și moșierimea română, care în frunte cu monarhia au înfeudat țara, atît pe plan economic cît și pe plan politic, imperialiștilor străini. Adevărata și deplină independență a fost cucerită abia la 23 August 1944 cînd poporul nostru, în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea P.C.R., a răsturnat dictatura militară fascistă, deschizînd astfel perspectiva scuturării lanțurilor robiei și așezării noilor rînduiri socialiste.

ÎN ACEA ZI DE MAI

Povestire de Ion GRECEA

V acarmul acela al luptei încetă deodată pe-ntregul front. Se stinseră ca luate de vînt tîcînitul sacadat al mitralierelor, răbufniturile surde ale tunurilor și brandurilor, răpăitului continuu al automatelor. Totul se confundă într-o liniște atît de adîncă și cuprinzătoare, încît părea nefirească pentru acele zile de înclăstare între viață și moarte. Oamenii, cu fețele pămîntii de osteneală și nesomn, asudați și noroiți, cu minile pe armele încă fierbinți, rămăseseră în așteptare, fiecare pe poziția unde ajunseseră în timpul atacului, fără să mai facă un pas. Stăteau lipiți cu burta de pămînt, cu ochii tot către dealul de unde dușmanul împuscase cîmpul de plumbii săi de foc și, nedumeriți, plini de mirare, căutau să înțeleagă ce se întîmplă de-au fost oprîți din atacul lor.

Atunci se ivi de după un dîmb micuțul Tăușan, agentul companiei, un flăcău-îndrăgitor puștingel la trup dar lute în mișcări ca focul, cu nelipsitu-i automat în mînă. Oamenii îl văzură cum trece pe la fiecare grupă, se apleacă, spune ceva, apoi se depărtează cu mersul lui înclinat, umblînd repede dar cît mai ferit.

— Uite-l mă, frate-miu, pe sffrlează al nostru — zise careva dintre luptători, arătînd cu capul spre micuțul agent care se apropia tot mai mult. Vine încoace, aduce ceva ordine domnilor ofițeri sau gradaților...

— Asta nu știe ce-i greu luptelor — răspunse unul Dragomir, un soldat în vîrstă, cu obrazul cenușiu și barba mare, nerasă de multă vreme. N-a gustat din amarul glonțului.

— Lasă, măi Dragomire, că are și el mistune la tot așa de primejdioasă ca și a noastră... Nu-i ușor lucru să alergi sub ploaia de gloanțe de colo-colo, să duci ordinele comandantului...

Între timp micuțul Tăușan se apropia mergînd mai mult de-a bușilea, asudînd tot, cu fața lui ca de copil îmbronțat de sudoare.

— Ce-i măi, băiete, care-i porunca de ne-am oprit aici la jumătatea atacului? — îl luară în primire ostașii fără să înalțe capul de la pămînt. Am greșit direcția?

— S-a sffrșit războiul... — vorbi cu glasul întretăiat de alergătură micuțul Tăușan. Hitleriștii se predau... La o rachetă verde cu cinci stele, toată lumea se retrage pe baza de plecare, acolo la salcîm...

— Ei, frate-miu, să fiu al dracului dacă nu-mi vine să chiu de bucurie! — sări Dragomir și, plin de entuziasm, dădu cu pușca de pămînt. Pace, mă! Auziți? Pace! L-am pus pe Hitler cu botul pe labe, mămîița lui a dracului, cu frizura și mustața aia a lui!

Soldatul Dragomir se întoarse, privi în dreapta și în stînga, și în ochii tovarășilor săi citi aceeași bucurie. Victorie! Înviseră după luni întregi de lupte purtate pe sute de kilometri, prin ploaie și viscol, prin pusta ungară sau peste munții Cehoslovaciei...

— Și ai și-o scrisoare, nea Dragomire — dădu de veste micuțul Tăușan, tirîndu-se mai departe către grupa din stînga. E de acasă de la dumneata...

— Ce vorbești, mă? N-ai văzut ce scriu ai mei?

— Ne-a citit-o domnul locotenent la toți cei de la postul de comandă — vorbi întretăiat Tăușan. Și la dumneata în sat, ca și în alte părți, cu sprijinul comuniștilor s-a dat pămînt la oameni. Nevasta dumitale chiar a început aratul... Ei, mă duc că timpul trece și domnul locotenent m-asteaptă...

Se îndepărtă mai mult prăvălindu-se printre boschetele abia înverzite și ridicăturile de pămînt. Dragomir rămase cu ochii mari, înlăcrimați, privind în urma lui cum se tot duce, ca o „sffrlează”, cum îi plăcea să-i spună. Aproape că amuțise la neașteptata veste auzită și, uluit, uitase de osteneală și de tot, rămînînd cu ochii după micuțul agent care-i adusese bucuria. „Nu, nu se putea să nu fi intrat și-ai noștri cu plugurile în moșta boierească”, își zicea el; și văzu pentru o clipă cu ochii minții tarlaua nesffrșită a satului. „Doar comuniștii sînt în toată țara, și peste tot au pornit să facă dreptate pentru omul necăjit, aflat în nevoie”.

Deodată se auzi un pocnet, ceva fișii în aer și în clipa următoare racheta se sparse în aer și din înalt începură să coboare în evantai largi cele cinci stele verzi, strălucitoare, ca de argint.

— Gata, fraților, asta-i porunca de adunare pe baza de plecare — spuse Dragomir, și o dată cu el se ridicară încă vreo zece oameni, apoi alții și curînd întregul front al companiei... Să ne grăbim că ne așteaptă ai noștri pe-acasă... Acum să începem viața aia nouă despre care ne vorbea educatorul...

Deodată, în clipa aceea, de undeva din dreapta o mitralieră porni să tîcne înversunat și într-o clipă întreaga companie se culcă la pămînt. Dragomir se trînti în iarba umedă și prinse mai zdravăn pușca în mînă. Pe deasupra suierau snopuri de gloanțe ce bizlîiau în liniștea amiezii ca niște bondari...

— Ce-i asta, fraților? Nu-i pace? — Nu se predă hitleristul cu una cu două... Îi stă veninul în gît și plîză nu-l varsă nu poate muri împăcat... Ia uitați-vă ce-i pe deal!...

Oamenii înălțară privirile. Profilat pe orizontul limpede se deslușea un soldat hitlerist care flutura deasupra capului un mare steag alb.

— Uite-l mă, se predau, atunci de unde muma-sa mai latră căteana aia? — Din dreapta... E vreun neamț mai ambițios care nu vrea să ne lase să plecăm vii de aici...

Mitraliera își urma tîcînitul uniform și nimeni nu putea face măcar un pas. Gloanțele treceau la cîteva palme de pămînt, trase din flanc, și orice încercare de a se ridica era de prisos. Oamenii se priveau neliniștiți, neștiind ce să facă. Cîte unul se întorcea și o pornea de-a bușilea către salcîmi, dar văzîndu-și tovarășii de luptă că stau neclintii, rămînea și el pe loc, gîndind că poate începe iar atacul.

Atunci se auzi din om în om o chemare. Cineva trebuia să se prezinte voluntar la postul de comandă, să meargă să distrugă cuibul de foc dușman care întîrzia regruparea unității.

— Mă duc eu — zise Dragomir, și cu o scăpărare vie în ochi prinse pușca și se întoarse către inamic. Apoi pentru o blestemată de mitralieră să nu ne putem vedea de treburi? Las'că-i vin eu de hac!

Peste un sfert de ceas doi militari, Dragomir și Tăușan, mergeau tîrîș printr-un șanț umed, înaintînd cît mai ferit, cu ocoliri mari, către mitraliera hitleristă ce nu înceta o clipă focul. Micuțul agent, subțirel și firav, înainte, Dragomir după el. Soarele trecea către asfințit și începeu să se lase răcoarea. Înăpoi se zărea șirul de salcîmi, iar mai departe, peste cîmp, abia se deslușeau oamenii trîntiți la pămînt, imobilizați, fără puțința de a face o singură mișcare.

— De ce te-ai cerut voluntar, Tăușane? — întrebă într-un tîrziu Dragomir, venînd mai aproape de tovarășul său. Tu ești agent, ai fi putut...

— M-am cerut pentru același motiv ca și mata, nea Dragomire — răspunse micuțul ostaș întorcînd pe jumătate capul.

— Bine, eu am motivele mele... — Motivele alea le am și eu și le are toată lumea: să sffrșim o dată războiul și să ne vedem pe acasă de rosturile noastre...

— Așa-i, măi Tăușane.

După vreo jumătate de oră de mers tîrîș, cu palmele însingurate și fețele asudate, cei doi au ajuns pe creasta unui deal împădurit. S-au oprit și, cu răsufările tăiate, au privit jos, în vale. Nu departe se afla mitraliera germană. Un plutonier hitlerist, descheiat la veston, cu capul descoperit și părul blond căzut pe ochi, stătea înconștient lângă mitralieră și apăsa continuu pe trăgaci, trimițînd plumbii ucigători către rîndurile luptătorilor noștri. Alături, un soldat hitlerist învîrtea mereu la manivela unei mașini de încărcat benzi și, tot scupînd în mînă că-l frigeau tuburile arse, le aduna cu palma de sub mitralieră, încărcînd altele noi cu o înfrigurare ce uimea.

— Îi luăm la ochi de la distanță — șopti Dragomir punînd mîna pe umărul lui Tăușan.

— Nu, mai bine să-i luăm prizonieri... — Bine, atunci stai tu aici să mă sprijini cu foc...

— Nu, nea Dragomire, lasă-mă pe mine să mă duc — protestă Tăușan și în ochii lui albaștri ca de fată se aprinse parcă o lumină vie. Mata ai copil acasă, trebuie să te întorci, s-a încheiat pacea... Cine să-ți muncească pămîntul?... Că l-ai așteptat de atîta amar de vreme...

Zicînd acestea micul agent se desprinsese de lângă tulpina umului unde fusese adăpostit și, purtînd într-o mînă o legătură de grenade, iar în cealaltă automatul, porni tiptil la vale către cuibul de mitralieră hitlerist. „Ce băiat de ispravă, cugetă în sinea lui Dragomir, parcă rușîndu-se de tot ceea ce gîndise pînă atunci despre micul agent. Curajos, viteaz... Singur a cerut să mă însoțească. Voia să îndeplinească și el o misiune mai grea... Parcă misiunile lui de agent...”

Tăușan se apropie la cîteva zeci de pași, tirîndu-se ca un șarpe printre tulpinile copacilor, privi o clipă înapoi să-l vadă pe Dragomir dacă-i atent să-l sprijine cu foc și chiar îi zîmbi cu ochii săi albaștri, semn că totul o să meargă bine. Apoi, deodată, întinzînd automatul către cei dinăpnea mitralierei, somă atît de puternic încît vui toată pădurea: — Halt! Hände hoch! *)

Învățase cîteva cuvinte nemțești de la locotenent și acum îi prindeau bine.

Dar în clipa aceea un al treilea hitlerist ce nu se zărise pînă atunci și care stătuse trîntit la rădăcina unui copac, întinse automatul și trase o rafală scurtă către Tăușan. Micul agent scăpă arma, se frînce de mijloc și urlînd de durere se prăvăli între ierburi, zvîrcolindu-se în chinurile morții...

Văzînd care-i situația, Dragomir țîșni de la locul său, se tupilă după un trunchi gros de ulm și în clipa aceea slobozi tot încărcătorul automatului, scerîndu-i într-o fulgerare pe toți trei hitleriștii care se repeziseră spre Tăușan...

Mitraliera își încetase focul ei ucigător. Ostașii companiei se adunaseră pe linia salcîmilor și cînd, în amurg, Dragomir se întoarse amărît, cu chipul înnegurat, purtînd pe brațe trupul fără viață al micului agent, toți se descoperiră și rămăseră nemișcați într-o tăcere de moarte.

— Ultimul nostru căzut, fraților! — spuse el și puse jos pe o brancardă trupul moale al lui Tăușan. În ziua aceasta a victoriei... încă un erou. Cu viața lui a salvat viețile noastre...

Amurgul se lăsa tot mai mult peste salcîmi, peste sufletele oamenilor împietriți de durere. Îi fusese dat micuțului și neobositului agent să nu se mai întoarcă în patrie o dată cu tovarășii săi de arme...

*) — Stai! Mîinile sus! (germ.)

Prietenii muzicii

La Uzinele de tuburi „Republica”, „prietenii muzicii” reascultă concursul ghicitoare.

Cuvîntul prietenie, pe care în viața de toate zilele nu-l aruncăm la întâmplare, introdus în domeniul artei, obligă și mai mult.

De la simpatia întâmplătoare pentru cutare melodii, filme sau cărți, ești chemat către urcușul nu întotdeauna ușor al prieteniei statornice pentru carte, film, muzică sau pictură. Numai că simpla întindere de mînă artei nu este de ajuns. Dirijarea acestei prietenii, educarea gustului artistic al oamenilor muncii își spun cuvîntul cel mai greu.

Printre cei mai proaspeți prieteni ai artei sînt cei ai muzicii, în cea mai mare parte tineri hotărîți să deprindă știința de a asculta și a înțelege comorile muzicii simfonice.

Desigur că, atunci cînd au format un cerc de prieteni ai muzicii, tinerii de la Uzinele de tuburi „Republica”, Uzinele de mașini agricole „Semănătoarea” și din alte întreprinderi au fost dornici să cunoască A.B.C.-ul muzicii și cum se aplică el în practică. Lucrul acesta am vrut să-l aflăm și noi acum, cu ajutorul unui mic raid prin cîteva din întreprinderile bucureștene.

La Uzinele „Republica”, „prietenii muzicii” au un cerc al lor. A luat ființă pornind de la o inițiativă a Comitetului de Radio și Televiziune: concursul de inițiere muzicală. Oamenii ascultă cu regularitate emisiunile ghicitoare, răspund pe moment, în carnetele lor, la ceea ce cunosc, iar pe urmă pornesc să descopere simfoniile ori concertele necunoscute. De fapt, deocamdată, acest concurs este nu numai singurul mijloc de verificare a cunoștințelor

muzicale, ci și un mod de a învăța. Se pare că, în momentul de față, tinerii sînt foarte prinși de acest concurs. Toate celelalte acțiuni de educație muzicală sînt oarecum subordonate acestuia. Bunăoară, audițiile însoțite de conferințe au devenit un auxiliar al concursului; cele din ultima vreme — „Inspirația populară în operele compozitorilor”, „Din istoria teatrului liric românesc” — i-au ajutat pe membrii cercului să afle mai ușor răspunsurile la ghicitorile muzicale.

Chiar acolo unde iubitorii muzicii nu sînt constituiți într-un cerc — ca de pildă la Uzinele „23 August” ori la Uzinele de mașini electrice — astfel de audiții precedate de o conferință sînt principala formă de pătrundere a muzicii în mase. Se înțelege, tot în acest scop sînt programate și concertele orchestrelor noastre simfonice în întreprinderi. Din păcate, în ultima vreme nu le-au fost prea des oaspeți.

La Uzinele „Semănătoarea”, melomanii mărturiseau că prima lor încercare serioasă de a se apropia de muzica „greă” a început prin curiozitatea de a asculta cît mai multe piese de mare popularitate. Ei își amintesc de concertele date în uzină de Orchestra simfonică a Filarmonicii, de cea a radioului, precum și de apariția în mijlocul lor a violonistului Ion Voicu — nu numai ca de plăcute seri muzicale, ci și ca de un sprijin în dezvoltarea lor culturală.

De obicei, după astfel de întâlniri cu muzica, nu mai sînt decît cîteva pași pînă la întemeierea unei forme organizate de inițiere mu-

zicală. La „Semănătoarea”, cîteva dintre iubitorii mai vechi ai muzicii și-au propus ca în cadrul unui astfel de cerc, să cunoască lucrări ale unor reprezentanți ai principalelor curente și școli muzicale. Gîndul de a studia în chip științific, metodic, creația muzicală este cît se poate de bun. Există însă primejdia ca acest cerc, insuficient susținut de oameni cu calificarea necesară, să se destrame treptat. Aici, la „Semănătoarea”, uzină cu foarte mulți iubitori sinceri ai muzicii, a mai existat cu doi ani în urmă un astfel de cerc, organizat în directă colaborare cu Orchestra simfonică a cinematografiei. Dar el s-a dizolvat, nefiind îndeajuns susținut.

Stînd cîtiva vreme alături de prietenii muzicii din întreprinderi, nu poți să n-ai sentimentul că asigți la înlăturarea prejudecății despre așa-zisa înaccessibilitate a muzicii „grele”.

Fără îndoială audițiile, conferințele, concertele sînt totdeauna binevenite. Dar necesitatea unei mai bune sistematizări a acestor forme de educație muzicală se face simțită. După faza îndrăgostirii, ar trebui să urmeze obligatoriu punerea la punct a unor noțiuni și cunoștințe esențiale.

Colaborarea cu Universitatea populară de cultură muzicală, prezența mai activă a muzicologilor, compozitorilor și interpreților și chiar a studenților de la conservator în mijlocul melomanilor din întreprinderi ar putea fi un sprijin și mai eficient în activitatea „prietenilor muzicii”. Sprijin pe care aceștia îl așteaptă...

Magda MIHĂILESCU

DINCOLO DE TABELUL CU CIFRE

Mieli sînt deocîndată mici și drăgălași. Dar nu peste mult timp, datorită condițiilor pe care le au în salvanele gospodăriei, ei vor deveni oi și berbeci în toată firea.

Pînă cînd vor crește mari, vițelii sînt în grija lui Florică Nițulescu (stînga) și a tovarășilor lui de echipă.

DINCOLO DE TABELUL CU CIFRE

deocamdată l-a lăsat în pace. Dar nu peste multă vreme amploarea pe care a luat-o sectorul zootehnic al gospodăriei și frumusețea muncii de zootehnist i-au determinat pe mulți colecțiști să îndrăgească din toată inima profesia de îngrijitor de animale. Și printre aceștia a fost și Costea Șandru.

Să ne întoarcem însă la tânăra noastră ingineră. În primele zile ale noii sale cariere, ea făcea recunoașterea terenului. Se descurca destul de greu pe atunci. Uneori rătăcea pe ulițele satului, alteori descoperea, în ciudată, că a uitat cum îi cheamă pe unii oameni. Dar toate acestea au trecut. Tot așa cum i s-au schimbat și lui Șandru părerile despre munca, rolul și poziția îngrijitorilor de vite. Acum, când gospodăria și-a format un sector zootehnic puternic, în ale cărui treburi se descurcă cu ușurință, ingineră are în fiecare îngriji-

tor un sprijin prețios și prieten.

Total se poate învăț

Cineva întocmește o situație care trebuie trimisă la raion. A luat o foaie de hârtie și a liniștat spații orizontale, în dreptul cărora a scris: „nr. curent. Taurine, 400; 2. Porcine, 573. Ovine, 6.379”... Și așa mai departe, continuând cu găini, rațe, albine și sectorul pisciculturii.

Un tabel cu cifre poate să fie foarte grăitor pentru cine știe să vadă, dincolo de răceala lor realități concrete, cu animații vii care sînt bine hrănite și îngrijite în grajduri spațioase cu padocuri largi unde vițeii și botul umed și ochi negri, adînc se încălzesc la soare, și cu cote în care găinile fac o larmă nedescrisă după fiecare ou. Dacă cine nu are deprinderea de a citi astfel tabelele, trebuie să meargă

Era în toamnă. O zi ploioasă, mohorîtă. Cerul tulbure se oglindea mat în apa adunată în șanțurile de pe marginea drumului.

Fata care a coborît din șaretă n-a mai fost văzută de nimeni vreodată prin părțile astea. A venit chiar acum de la raion, adică de la Lehliu. După ce a făcut primii pași prin noroi, și-a examinat câteva clipe pantofii, cu o umbră de tristețe în ochi. Oamenii au privit-o iscoditori, poate cu neîncredere, în timp ce fata, emoționată, urca treptele sediului gospodăriei.

Așa și-a făcut intrarea în Săpunari tînăra ingineră zootehnică Irina Dumitriu. De atunci au trecut aproape doi ani. Pușini își mai aduc aminte scena aceea. Oamenii s-au obișnuit cu o altă ingineră, cea de acum, care, deși nu s-a schimbat prea mult în

acest timp, a căpătat totuși în ochii lor adevărata prețuire.

Cam tot pe atunci, brigadierul zootehnic de la ferma de taurine stătea de vorbă, într-o seară, cu colectivistul Costea Șandru.

— Vino să muncești la noi — îi spunea el. Avem mare nevoie de oameni ca tine, harnici și pricepuți.

— Unde să vin, măi Tomo? — l-a întrebat celălalt.

— La sectorul zootehnic să vii. Te facem îngrijitor.

Omul și-a subțiat puțin privirea într-un zîmbet ironic.

— Adică... văcar, vrei să zici.

Brigadierul a tăcut. Nu se putea discuta astfel. Ca să-l facă să înțeleagă deosebirea dintre un colectivist, îngrijitor zootehnic, și un văcar de altădată, cel mai umil om al satului, i-ar fi trebuit timp. Și pe deasupra nici nu se prea pricepea la vorbe. Așa că

Rațele așteaptă să li se dea drumul la laz. Îndată ce vor fi eliberate din padoc, ele se vor simți, pe apă, cu adevărat în elementul lor.

Iazul e aproape și pescarii îl vizitează des. Pentru ei un lucru important este și pregătirea uneltelor.

Abia a trecut iarna, și apicultorul Ivan A. Gheorghie a și început activitatea în prisacă. Acum el face verificarea minuțioasă a stupilor.

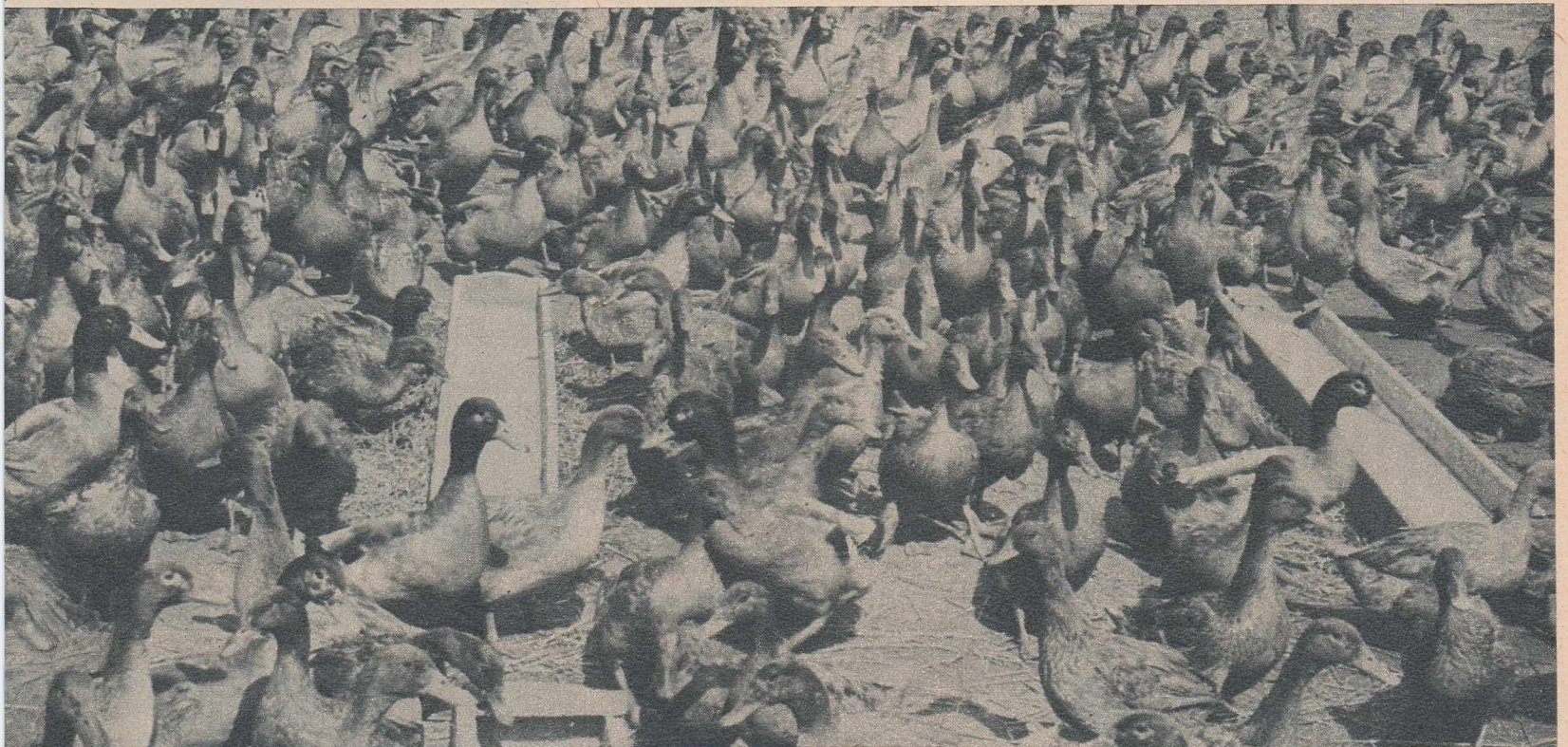

fața locului. Atunci va avea imaginea situației reale, iar dacă asculta cu atenție și explicațiile unei călăuze pricepute, lucrurile vor merge și mai bine. Putem să luăm un exemplu. Înseamnă de fapt 1.500 de pui de găină crescuți pentru păsări atcă? Aparent, o cifră ca toate frele. În realitate însă e vorba de o multime de ghemotoace frumoase care se mișcă în niște rafturi de lemn, piuind de mama cului, mai ales când se apropie de mesei. Mai e vorba și de un incubator construit cu mijloace proprii, încălzit după grădă, ca la carte, și supravegheat permanent cu ajutorul unor termometre de mare sensibilitate. Cine va citi doar cifra din tabel nu va ști că rația de hrană, aceste mici viețuitoare, se întocmește cu minuțiozitatea cu care se prepară o rețetă de farmacie, că îngrijitoarele (de pildă Arieta Nae, una din cele mai

la Săpunari în timpul anului. Putem să dăm astfel de exemple și de la taurine, și de la ovine, și de la oricare alt sector. Fiecare cifră ne va arăta cum lucrează acum Costea Șandru, omul care s-a codit o vreme să devină zootehnist, dar apoi a ajuns printre fruntașii gospodăriei; ne va arăta ce realizări obțin mulgătorul Ștefan Țepușă sau îngrijitorii Ivan Marin, Mihai Sirbu și Gheorghe Jantea. E drept, ca să spui tot ce trebuie despre zootehniștii din Săpunari, câteva pagini nu sint de ajuns. Pentru că acești îndrăgostiți de animale au o bogată experiență în meseria lor și au și preocupări foarte diverse. Există un iaz, amenajat de colectivisti, unde a fost adus de curând pește, ceea ce în partea locului e un lucru relativ nou. Și rentabil. Când am trecut pe la iaz, câțiva colectivisti întindeau un năvod la soare, după ce scosese

în prezent. Planurile au și ele marele dezavantaj de a vorbi prin cifre. Dar oamenii pricepuți știu să-și reprezinte plastic și prevederile acestea abstracte. Când îmi vorbește despre ele, ingenera Irina Dumitriu ține să rezume, mai întâi, câteva din realizările de până acum. Cu asta vrea să dovedească faptul că cifrele de plan pentru anul în curs pornesc de la ceea ce s-a realizat până în prezent. Există o anumită experiență concretizată în aceste realizări, care poate fi și o garanție pentru succesul deplin al prevederilor viitoare. Acum, când cunoaște cu precizie cele mai amănunțite date despre sectorul în care lucrează, ingenera dovedește o atît de mare competență în redarea și compararea lor, încît nu poți să nu recunoști în ea specialistul pasionat, omul pe deplin stăpîn pe cunoștințele sale. — De la 170 la 190—îmi spune

producția sectorului zootehnic, ei au în vedere și extinderea volumului de construcții. — Introducem însămințarea artificială — își continuă explicațiile călăuza mea. Prin asta se eliberează masculii ținuți ca reproducători și se trece la îngrășarea lor, pentru carne. E o măsură. Mai avem și altele. De pildă, o furajare rațională care contribuie la creșterea rapidă în greutate a animalelor. Sau adăpatul mecanic, pe care îl vom introduce în curînd. Planul are prevederi concrete și la sectorul avicol. 12.000 păsări matcă vor fi în total la sfîrșitul anului, dintre care 2.000 rațe. Sectorul apicol va produce 1.414 kg miere și 4 kg lăptișor de matcă. La acestea se mai adaugă complexul de măsuri luate pentru perfecționarea nucleului de taurine de rasă bună și pentru merinosizarea rasei de oi, în vederea obținerii

pricepute din sector) poartă haine albe, ca medicii, că există un flux (o hală mare, modernă, uminoasă) unde condițiile de viață ale păsărilor sînt excelente. Sau sectorul apicol: are 101 tupi sistematici. Dar ce înseamnă asta? Înseamnă o prisacă curată, îngrijită, într-o curte plină cu pomi, înseamnă un apicultor cu experiență care se ocupă permanent de stupi și care se numește Ivan A. Gheorghe (omul nu folosește sita de protecție, albinele sînt prietene), înseamnă un laborator dotat cu instrumente pentru a face faguri, de extras mierea și multe altele. În toate acestea și-a spus cuvîntul știința. Îngrijitorii au adăugat la ceea ce știau ei despre păsări sau despre albine cunoștințele noi transmise de omul cel mai competent în materie din întreaga gospodărie — ingenera zootehnistă — și tot ce au învățat din cărți și de la cursurile de specializare care au funcționat

dintr-o parte a apei ierburile putrede de la fund. Au zîmbit cînd au auzit că mă miră priceperea lor în ale pisciculturii. „Nu e nimic de mirare — mi-a spus unul din ei. Orice lucru pe lumea asta se învață. Ca să transformi o baltă neproductivă într-un iaz amenajat cum scrie la carte, nu e nevoie neapărat să fii pescar din tată în fiu. V-o spun eu, care am lucrat la ceea ce se vede aici“. Și omul îmi arată cu un gest larg suprafața iazului pe care o adiere ușoară o înfiora în crețuri mici, sclipitoare.

Dar lucrurile nu vor rămîne aici

Pentru fiecare acțiune gospodărească există un plan. Nu o simplă formalitate, ci un îndreptar meticolos care definește lucrurile viitoare cu precizia cu care s-ar referi la ceva existent

ea — nu e o diferență prea mare. Dar cînd aceste numere reprezintă vaci cu lapte, lucrurile se schimbă. Ținînd seama că producția medie de lapte, pe cap de vacă furajată, este de peste 2.000 litri pe an, putem deduce că o creștere a numărului acestora de la 170, cîte avem în prezent, la 190, cite vor fi la sfîrșitul anului, înseamnă un plus de circa 40.000 litri lapte. Faptul că de la 570 porcine vom ajunge să avem 590, după ce vom fi valorificat 453 porci maturi, e de asemenea o creștere importantă. Ca să nu mai vorbim de ovine. La acest sector procentul de creștere va fi de 15-20%. În ultimii ani colectivisti din Săpunari au construit 4 grajduri mari pentru bovine, o îngrășătorie de porci și o maternitate, 3 saivane pentru oi și clădirea fluxului de păsări. Pentru îndeplinirea scopurilor pe care și le-au propus în ce privește

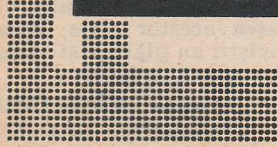
unor animale cu lînă fină și semifină.

Oamenii merită toată încrederea

Programul zilnic de activitate este afișat în fiecare sector. O mină pricepută l-a scris pe hîrtie milimetrică, iar tîmplarii l-au pus în ramă. Stă la loc de cinste. Și este respectat cu strictețe. Oamenii lucrează deci după program, după carte, fac zootehnie științifică. Nu poți să nu ai încredere în ei. Cînd și-au spus că-și vor realiza planul, trebuie să admiti că așa va fi. Există o garanție pentru aceasta, și anume experiența și realizările lor de pînă acum. Peste un an nu vor mai fi numai cifrele, ci și realitatea acestor cifre, ceea ce colectivisti au plănuit și și-au propus să traducă în fapte.

Nicolae RĂDULESCU
Fotografiile autorului

Flacăra

Pe scurt

■ O nouă premieră în pregătire la Teatrul „Constantin Nottara”: „Peer Gynt” de H. Ibsen. Direcția de scenă: George Rataei. În rolul titular: Cristea Avram ■ „Rusalka”, opera lui Antonin Dvorak, ecranizată în patria marelui compozitor. Regizorul filmului, Vaclav Kaslik ■ Matinee poetice în pregătire la Teatrul de Stat din Sibiu: M. Emnescu, G. Coșbuc, G. Topîrceanu ■ Editura „Aufbau” din R.D. Germană a cinstit memoria cunoscutului dramaturg german Gerhart Hauptmann, făcînd să apară, cu ocazia centenarului morții sale, 8 volume din opera sa ■ Compozitorul Alfred Mendelsohn a terminat de scris o temă cu variațiuni pentru șapte violoncele; de asemenea, compozitorul are în lucru cartea „Melodia și arta înveșmîntării ei” ■ În editura pariziană „Editions sociales” au apărut operele marelui tribun și scriitor comunist francez Paul Vaillant-Couturier, prefațate de Jacques Duclos ■ Heisinki găzduiește un festival al operei și baletului, cu începere de la 15 mai. Printre participanți, baletul Teatrului leningrădean „Kirov” ■ La Aix-en-Provence (Franța), între 9 și 31 iulie, un festival muzical. În program, printre altele, „Idomeneu, regele Cretei” de Mozart și „Ariadna la Naxos” de Richard Strauss ■ Pentru punerea în scenă a piesei „Vizita bătrînet doamne” de Friedrich Dürrenmatt, Teatrul de Stat din Brașov a invitat pe regizorul Dinu Cernescu de la Teatrul Regiunii București ■ După 60 de ani de la moartea marelui pictor francez Paul Gauguin, fiul său, Emile Gauguin, debutează în pictură. Vrîsta debutantului: 66 de ani ■ 150 de ani de la nașterea compozitorului Richard Wagner: la „Bașoi Teatr” premieră cu „Olandezul zburător”. Regizor și pictor scenograf, Joachim Herz și, respectiv, Reinhart Zimmermann din R.D. Germană ■ Regizorul Vlad Muger a pus în scenă la Teatrul de Stat din Craiova piesele „Portretul” de Al. Voitin și „Doi tineri din Verona” de W. Shakespeare ■ Titlul unui documentar polonez: „Recviem pentru 500.000”; autori: cineaștii din Verona ■ Cineaștii Waclaw Kazmierczak și Jerzy Bossak; subiect: răscoala din ghetoul Varșoviei, de la care s-au împlinit 20 de ani ■ În sprîjinul formațiilor muzicale de amatori din țară, Uniunea compozitorilor a trimis două grupuri de compozitori în regiunile Brașov și Banat ■ De cîrînd, Filarmonica de Stat din Tg. Mureș a sărbătorit împlinirea a 15 ani de la înființare.

agenda

Artistul Poporului Nicolae Herlea a obținut un deosebit succes în recentul turneu pe care l-a întreprins în cîteva din orașele Uniunii Sovietice (Leningrad, Novosibirsk, Tbilisi și Moscova). Cu acest prilej, ziarul „Sovetskaja Sibir” din Novosibirsk consemnează: „Pe scena teatrului nostru au cîntat numeroși artiști, Herlea însă nu poate fi comparat cu nici unul. Se pare că nu există un interpret mai bun al acestui rol”. (E vorba de rolul lui Figaro.)

Piesa lui Shakespeare „Nevestele vesete din Windsor” a fost înscrisă în repertoriul Teatrului Național „I.L. Caragiale”. Spectacolul, într-o vizuină nouă, este pus în scenă de tînărul regizor Lucian Giurchescu. În rolul lui Sir John Falstaff îl vom vedea pe Artistul Poporului Alexandru Giugaru. (În fotografie repetînd alături de alți doi interpreți: Constantin Raufebi și Mircea Colan.) Decorurile și costumele spectacolului vor fi realizate de Dan Nemețeanu.

Aspect de la o repetiție a Orchestrei de muzică populară „Barbu Lăutaru” a Filarmonicii de Stat „George Enescu”; dirijorul Nicu Stănescu, Artist Emerit, dă îndrumări tînărului dirijor Florian Economu, în vederea unui apropiat concert. În cursul lunii mai Orchestra „Barbu Lăutaru”, în afara programului obișnuit, va continua organizarea unor concerte prezentate oamenilor muncii la locul lor de activitate, în fabrici și uzine și în satele din jurul Bucureștilui.

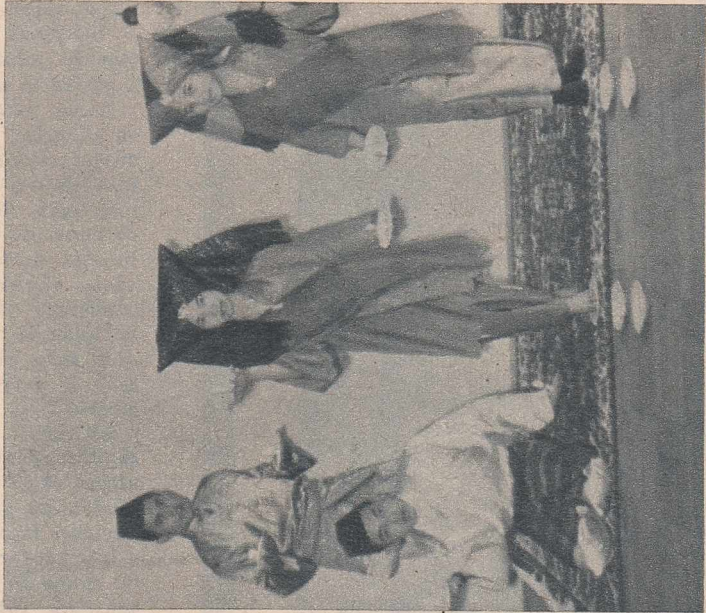
expuse circa 170 de lucrări care reprezintă munca artistului în ultimii doi ani. Alături de ilustrațiile unor cărți ce ne sînt cunoscute, Val Munteanu mai expune ilustrații inedite la volumele „Povești din Canterbury” de G. Chaucer, „Vorbec din mormînt” de Mark Twain, „Ciocoi vechi și noi” de N. Fillimon ș.a.

Recent au fost decernate la Hollywood premiile Oscar pentru producțiile cinematografice din 1962. Cu titlul de cel mai bun actor a fost distins artistul american Gregory Peck, pentru creația sa din filmul „Încercarea și umbrele”. Realizat după un foarte cunoscut roman de Harper Lee, „Încercarea și umbrele” prezintă figura luminoasă a judecătorului Atticus Finch, care prin anul 1935 nu pregetă să se afirme ca apărător al celor năpăstuiți — albi și negri — din statul Alabama, bîntuit de criză și teroare rasială.

ensembului artistic indonezian format din peste 40 de persoane. Imaginea de față reprezintă un tablou din spectacolul indonezian: „Danul lumînărilor aprinse”. Programul mai cuprinde „Danul răsăritului” din insula Bali, „Danul umbrelor” din Sumatra. De asemenea corul va executa, între altele, cîntecul „Iubia noastră Indonezia”.

Lizuca, fetița, și Patrocle, cățelul, așteaptă cu încordare, cele ce se vor întîmpla în pădure. Celebrii eroi sadoventeni căpătîind identitatea actorilor Ioana Manolescu și, respectiv, Dumitru Stoica, au poșisit pe scena Teatrului de Stat din Piatra Neamț, prin intermediul dramatizării nuvelei „Dumbrava minunată”, realizată de Al. Popovici. Regizorul Gabriel Negri a izbutit să creeze un spectacol care atrage astfel pe micii spectatori, cît și pe cei maturi.

cu un muzicant ca și cei mei sus-amînat. Noui sau tiim se numește „Vacanță de vară” și-i prilejulește prezentarea a nu mai puțin de 12 melodii noi. Pe lângă munca de filmare, Cliff Richard, însoțit de formația muzicală „The Shadows”, întreprinde turnee în Anglia. Fotoreporterul i-a surprins dormind în autobuz, în timpul ultimului său turneu.

La Madrid, în munții Guadarrama și în orașele spaniole Valencia, Sagunto, Segovia și Manzanares se desfășoară cu intensitate filmările la „Căderea imperiului roman”, în regia lui Anthony Mann. Filmul va înfățișa o perioadă frîmintată din istoria romanilor: domnia lui Marc-Aureliu și a fiului său Commodus. În distribuție figurează printre alții Sophia Loren, Alec Guinness, James Mason, Mel Ferrer, Stephen Boyd. În fotografie: Sophia Loren în rolul Lucillei, fiica lui Marc Aureliu.

Tineri din Cehoslovacia

Tineri din Cehoslovacia nouă... Cel mai mulți dintre băieții și fetele care apar în aceste fotografii numără tot atâtea primăveri cîte au trecut de la 9 mai 1945. Au crescut o dată cu prefacerile care au avut loc în patria lor, sub conducerea Partidului Comunist, în cei 18 ani de la eliberare. Astăzi, în uzine și fabrici, pe ogoare, în instituțiile de învățămînt, ei își aduc contribuția la construcția socialistă în R. S. Cehoslovacă.

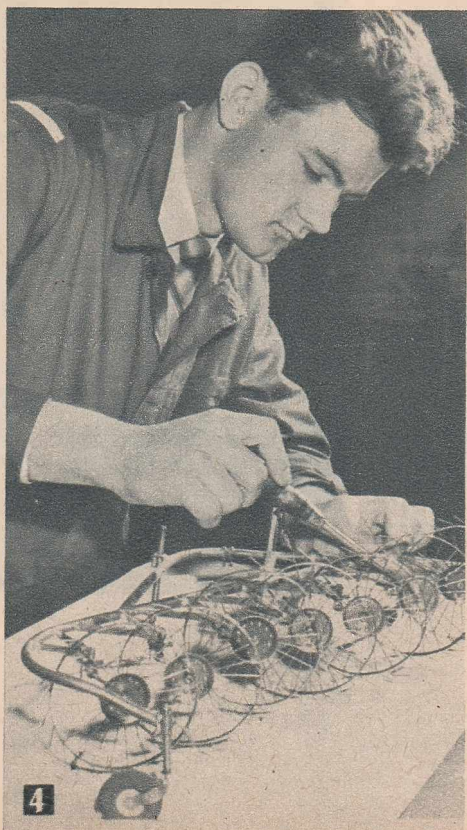
CE NU ȘTIM UNEORI

Dacă am cere unui nespecialist în filologie să despartă pe *menține* în cele două cuvinte din care e alcătuit, e aproape sigur că ar considera problema absurdă: *menține* e un singur cuvînt! Din punctul de vedere al limbii romîne e într-adevăr așa, dar la origine cuvîntul nostru e compus din „mînă” și „a ține”: francezii spun *maintenir* (*main* = „mînă”, *tenir* = „a ține”), iar italienii *mantenere* (de la *mano* = „mînă” și *tenere* = „a ține”). A *menține* a însemnat așadar: „a ține în mînă, cu mîna, a păstra în mîini”.

Avem astăzi impresia că *redingotă* e un singur cuvînt; filologii ne spun însă că n-a fost totdeauna așa. *Redingotă* are ca punct de plecare combinația dintre două cuvinte englezești: *riding* „de călărie” și *coat* „haină”, de unde se vede că primul sens al lui *riding-coat* a fost „haină de călărie”.

Cititorii noștri vor rămîne poate surprinși aflînd că și *beznă* a fost cîndva un grup de două cuvinte. Istoria lui *beznă* e într-adevăr interesantă. Se spune în *bezna nopții* sau: *era întuneric beznă* etc.; în orice caz simțim o legătură între *beznă* și ideea de întuneric. La sensul acesta s-a ajuns printr-o serie de comparații, deoarece la origine nu e vorba cîtuiși de puțin de întuneric. Cuvîntul e slav și e alcătuit din *bez* „fără” și *dna* „fund”; *bezdna*, împrumutat de romîni, a devenit *beznă*, printr-o simplificare a pronunțării. Primul înțeles a fost deci „fără fund”. Acum apar comparațiile: despre ceva foarte adînc, de exemplu despre o prăpastie, s-a spus că e *beznă*; dar prăpastiile foarte adînci sînt și întunecoase, astfel că, printr-o nouă comparație, s-a creat expresia *întuneric beznă*, adică întuneric ca într-o prăpastie adîncă. În cele din urmă, cuvîntul nostru a ajuns să fie folosit adesea fără *întuneric*, preluînd și sensul acestuia: *beznă* înseamnă acum și „întuneric mare”, fără nici o legătură cu prăpastiile sau cu adîncimea lor.

Sorin STATI

1 Vedere din Praga.

2 Elevele Helena Davidova și Marta Prokopova de la Școala secundară din Praga - Vokovice, în practică la fabrica „Aritma”, fac un „schimb de experiență” cu ucenicul Fr. Chvalina.

3 Un loc de întîlnire al studenților praghezi în aceste zile primăvăratice: treptele de la intrarea „Casei artiștilor”.

4 Pasiune pentru tehnică: unul din elevii Școlii agricole „Agrostroj” din Boemia de est lucrează la prototipul unei mașini agricole.

5 La Uzinele „Victoria din februarie” din Hradec Kralove s-a născut un mic ansamblu artistic alcătuit din tineri membri ai colectivului uzinei.

DE LA ORGĂ LA CLAXO-
NUL DE MOTOCICLETĂ

PĂSTORII DANSEAZĂ
TWIST CU TURMA

„PISICILE SĂLBATICE“
SE ROAGĂ

POPA DUVAL LA
MICROFON

sau

cu chitara la vână-
toare lezuită de
tineret.

RUGĂCIUNEA UNUI TWISTMAN

Biserica e într-o criză gravă de enoriași tineri; sub bolțile sumbrelor basilici, în templele de piatră rece, în afumatele case de rugăciuni nu se văd fețe proaspete. O îngrijorare unică i-a reunit spiritualmente pe cardinalii violeți ai Sfintului Scaun și uscățivii episcopi anglicani, pe rotofeii slujitori ai lui Luther și severii pastori adventiști de ziua a șaptea.

Care e soluția?

Păstorii nu pot trăi fără turme tinere și apoi există și servicii neștiute ale înaltelor foruri bisericesti care, ca și la casele de filme, măsoară din când în când, într-o statistică necruțătoare, popularitatea preoților — ca și a vedetelor — în cuprinsul circumscripției lor parohiale. Și trag concluzii practice.

Cel care a întrevăzut o ipotetică posibilitate de soluționare a acestui impas actual al bisericii a fost un iezuit, părintele Duval, zis Aimé, zis Papille. Acest om în vîrstă de 43 de ani, măcinat de o gravă boală de stomac, invitat fiind într-o zi la o petrecere, s-a dat la felurite cîntece de lume. Ducîndu-i-se vestea de cîntăreț, a fost chemat în fața unui auster colegiu ecleziastic de anchetă. Aici a izbutit să-i convingă pe confracții cu tonsură că vocea sa și știința de a se acompania cu chitara pot fi puse în slujba sfintelor credințe. Examenul de probă a fost trecut și părintele Duval a căpătat o autorizație de a întreprinde turnee în sutană, a se produce în teatrele de music-hall, a imprima discuri.

Preotul-dizeur apare pe scenă, începe să cînte furtunos rock-and-roll și se întreprinde brusc pentru a rosti o blîndă filipică împotriva celor ce au uitat de tainele împărtaşaniei. Reia cîteva zeci de secunde ritmul îndrăcit al jazului și se întreprinde iar pentru a-i saluta, pe numele lor de botez, pe unii din ascultători — asupra cărora s-a informat dinainte — cu aerul unei revelații. Și așa mereu, după cea mai bună tehnică comercială a televiziunii. Uneori își face și comperaje vesele, după modelul spectacolelor de estradă, pentru a mai distra onor asistența, totdeauna însă în spiritul credinței (de exemplu: „Știați că lui Isus îi plăcea vinul bun?"; „Tata Noe știa să trăiască, zău așa" etc.). Nicioda-

Valentin SILVESTRU

(Continuare în pag. 16)

COREGRAFIE CRUCIFIXATĂ.

Moment din repetiția baletului inițiat de parohul belgian din Vilvoorde. Jazul cîntă la picioarele crucifixului și bateriile se... înclină dezarticulat.

tă nu uită să pomenească drept sursă de inspirație evanghelia.

— Acum — zice — o să vă cînt ceva din capitolul despre Matei.

Și urmează melodia „Ce trebuie să fac cu capul meu sărman? Să gîndesc la cer...”

Trei motociclete și cinci automobile îl plimbă pe cîntăreț prin țările Occidentului, într-un neîntrerupt turneu de concerte.

— Și cînd vă mai faceți rugăciunile? — l-a întreat o credincioasă.

— Noaptea, în mașină — a răspuns sec călugărul, acordîndu-și chitara.

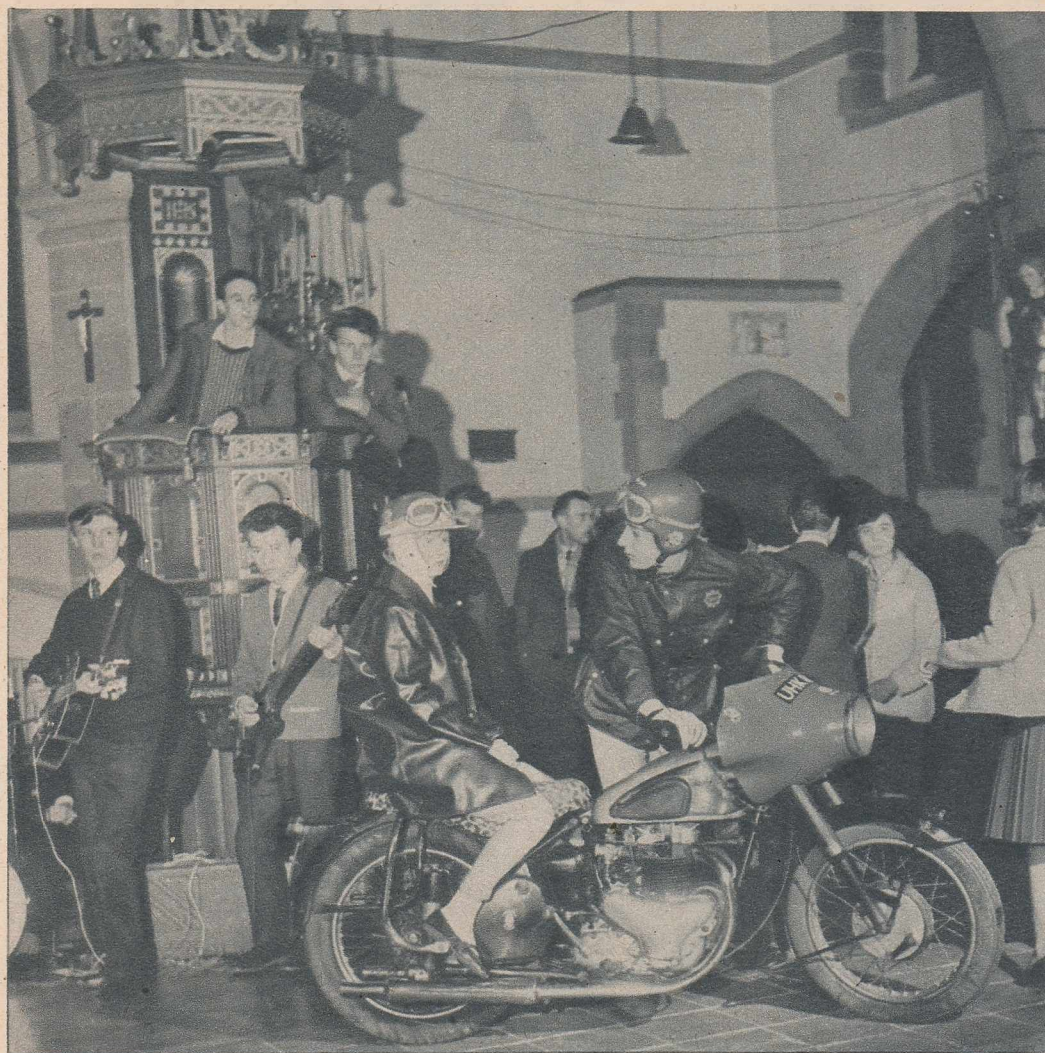
Trompeta în amvon

Pastorul Herman Seidler din orașelul austriac Dreistetten a fost de părere că iezuiții nu vor aduce astfel tineretul la biserică, iar gloria îi va reveni numai iscusitului călugăr chitarist. Așadar, nu muzica trebuie să umble după enoriași, ci enoriașii după muzică.

Observînd că adolescenții localnici se bulucesc la concertele de jaz date de formații rătăcitoare, Seidler a invitat una din acestea, „Orchestra din New-Orléans”, să se producă în biserica Sfîntul Gheorghe, veche de vreo 700 de ani. Melomanul paroh s-a înțeles cu bărboșii orchestrați, îmbrăcați în pantaloni de cow-boys, să-și intituleze bucățile într-un mod corespunzător necesităților pioase.

S-a cîntat deci „Cînd intră sfinții”, fox turbat, rockul „Ia-mă de mină, Doamne!” și swingul nebun „Greu îmi duc povara sufletului”. Piesele au devenit șlagăre, orga a fost redusă la tăcere, iar în balconul catedralei s-a făcut loc fuctromboanelor, trompetelor, bateriilor, saxofoanelor, contra-bașilor. După predică, instrumentistul

RUGĂCIUNEA UNUI TWISTMAN

NU ÎN STAUL, CI PE ȘA. O mică rectificare la legenda biblică despre maternitatea sfintei fecioare. Maria și Iosif sînt pe motocicletă (în biserica engleză Sfîntul Alban). Orchestra cîntă twist, motocicliștii claxonează, asistența întonează ritmat „cel trei magi — cel trei magi — cel trei magi” și regizorul, seminaristul Terry Knight, dirijează comedia din amvon.

Willy execută de obicei un solo de trompetă urmat de chiote și tropăituri colective. — Drumurile către rai sînt diferite — a declarat pastorul Seidler — eu ofer oițelor Domnului o șosea modernă, asfaltată cu note...

Baletele crucii

Și experiența s-a extins. Tînărul pastor Carl Léonhard din Vilvoorde (Belgia) a avut un schimb de scrisori cu Seidler și a înțeles că dacă muzica de jaz a pătruns în altar, momentul să se deschidă și pentru balet vorțile bisericii.

A convocat așadar, într-o seară, cîteva tineri de tinere din oraș și le-a citit un scenariu coregrafic propriu, pentru un balet special al nopții de Crăciun, pus în scenă în chiar incinta bisericii Sfîntul Iosif.

Vreo două, mai slabe de ȳnger, au leșinat pe spaimă, dar cele mai multe s-au învoit sînd au auzit că muzica va fi twist. Pastorul le-a amintit citatul din biblie „... l-au văzut pe regele David dansînd și sîrînd în fața arhivotului legii”. Contînd pe acest factor ultim de convingere, a și fixat prima repetiție.

„Premiera” a fost într-adevăr surprinzătoare: în noaptea de Crăciun, în liniștea nătunecată din biserică a izbucnit un reflec-tor și a chelălăit un saxofon. Patruzeci de tineri în tricouri strînse pe corp au irupt din scaunele altarului, urlînd. Orchestra a atacat în plin. Dansatoarele s-au dezlăntuit în timp ce preotul, din loja sa, făcea largi gesturi emne de benedicțiune. Oamenii mai în vîrstă au ieșit înspăimîntați din biserică și au fugit acasă să scrie reclamații către episcop. Părintele Léonhard a strigat în zadar după ei că programul se va încheia cu o cântăc de Bach...

Ce va hotărî oare episcopul?

— Va ține seama de randament — a explicat imperturbabil inițiatorul baletelor creștine bazate pe motive de mișcare ritmică a bazinelor.

Slujbe de noapte

Biserica anglicană a preluat cu frenezie modelele continentale, experimentînd și metode proprii. Vicarul Will Burton de la biserică Sfîntul Alban (lingă Portsmouth) a pus în scenă piesa religioasă „Nașterea fecioarei”. În momentul culminant al spectacolului, Maria, în haină de piele și pantaloni, dansează twist cu Iosif, care are o chică blondă respectabilă și luea. „Cui nu-i place — s-a exprimat vicarul — n-are decît să-și acopere ochii”.

La Bolton s-a amenajat în biserică Sfîntul Augustin un club de noapte, cu firmă luminoasă la intrare. Se numește „Clubul pisicilor din criptă”. Cripta e la subsolul onorabilului așezămînt, iar „pisicile” au între 14 și 20 de ani, vîrsta „cotoilor” depășind această limită. Pastorul Timothy Campbell-Smith, vicarul Rodger Davison și decanul bisericii vin cu schimbul, seară de seară, să conducă twistul. Un ziarist care a asistat la aceste pioase reuniuni a scris că sînt și momente cînd prelații „ridică ochii la cer” pentru a obține în secret izbăvirea.

Părintele William Shergold din Eton a invitat tinerii să intre cu motocicletele în catedrala Sfînta Mary, ca să le binecuvînteze vehiculele. Motocicliștii, în uniforme lor de piele, cîntă psalmi, apoi ascultă twist și sînt spovediți — ca să poată alerga fără grijă cu 100 de kilometri pe oră.

Episcopul din Guilford, în vîrstă de 58 de ani, a anunțat că va dansa twist cu fetele care vor munci fără plată la construirea

unei biserici neterminată de ani de zile. Spectacolul a avut succes de public, dar biserică n-a fost isprăvită pe de-a-ntregul, iar prelatul a zăcut la pat cîteva zile. Faptul că s-a făcut frate cu twistul pînă la trecerea punții nu i-a fost, pe cît se vede, de folos — și nici puntea n-a trecut-o; mai degrabă era să treacă Styxul.

Mai practici, mai serioși — și cei mai moderni — adventiștii americani au instalat în bisericile lor din Los Angeles mașini automate de tipul tonomatelor. Pentru opt cenți, poți asculta muzică de jaz la orgă; pentru cincisprezece cenți, pe acest fond muzical și se servește și o predică rostită rar de o voce baritonă. Iar dacă introduci un dolar, la sfîrșitul predicii și al bucății muzicale și se dăruiește, printr-o propozițiune solemnă, dezlegarea tuturor păcatelor.

Întrebare...

Vor deveni astfel tinerii twistmani, motocicliștii și „pisicile” dreptcredincioși? Autoritățile ecleziastice speră. Presa occidentală e, în general, sceptică. Unii afirmă că sentimentul încercat de tinerii captați astfel e de curiozitate copilărească la un spectacol original. Bătrînii bigoți protestează din ce în ce mai vehement împotriva sacrilegiului. Cele mai multe comen-tarii subliniază caracterul foarte vremelnic al acestei experiențe.

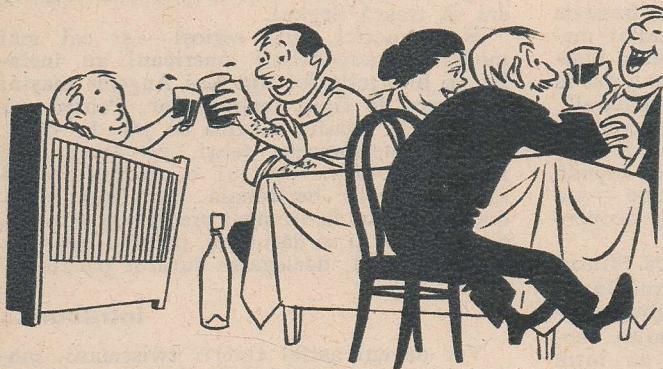
Ea vădește o stare de profundă anemie. Căci „modernizarea” păstoritului nu poate mări turma, iar aruncarea peste bord pînă și a moralei ipocrite, clamate de secole din altare, nu este decît un spasm al unei crize fără remediu, manifestarea simptomatică a unei foarte mari neliniști.

Valentin SILVESTRU

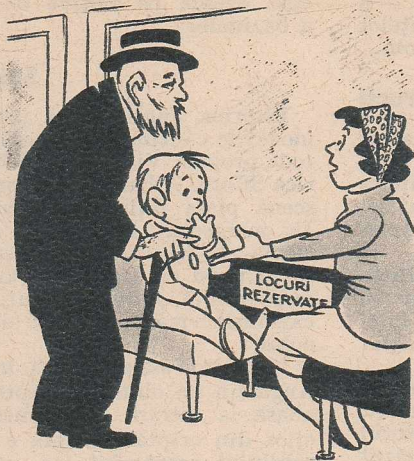

SFINȚIA SA DANSEAZA. Episcopul anglican și-a descoperit, după cum se vede, o vocație tîrzie; sau, cu alte cuvinte, pentru prostirea tineretului se prostesc și oamenii bătrîni. Nu-i cam nepotrivită sutana, părinte? Împiedică la dans...

— Noroc, puulele! Așa-mi place, copiii cumiști la ora asta sînt în pat!

— Copilul dv. e mălșor, de ce nu-mi dă locul?
— Ce pretenții aveți la el? Nu știu să citească...

PE MALUL OLTULUI

în secolul III

Pe malul Oltului, lângă veni, în Raionul Caracal, au logii au scos la lumină un unui castru roman. Cu a prilej a fost descoperită o în relief reprezentind o scen care specialiștii noștri n-au nit-o pînă acum: un zeu că căruia i se aduc sacrificii.

După părerea profesorului Tudor de la Facultatea de Istorie din București, specialist în arheologie română, care a participat la descoperirea castrului, în relieful respectiv este deosebit de valoros. Textul gravat pe placi este următorul: „Colegiul soldaților cu dublă (dublari) pune acest monument prin preotul Iulius I. nus” atestă existența unei asociații de militari romani. Este vorba de soldații care s-au distins prin vitejie în lupte de pe Olt în prima jumătate a secolului III. Asociația lor avea drept scop să apere și să mențină drepturile asupra malului Oltului.

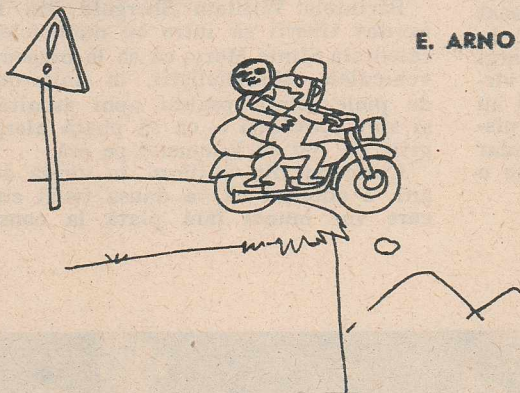
Placa în relief de care este vorba (34/34 cm) a fost descoperită spartă în trei bucăți și predata secției de arheologie a Muzeului din Craiova, a cărui egidă s-au făcut săpăturile de la Slăveni.

F. URSE

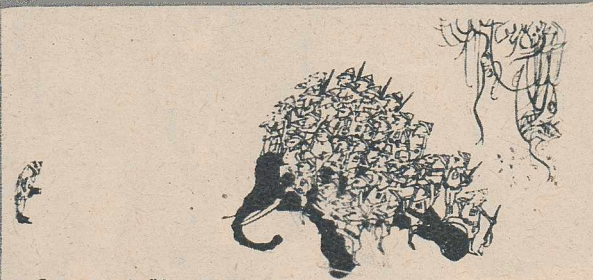
— După greutate, ar trebui să aveți 9,15 m înălțime...

„Eulenspiegel”

E. ARNO

— Ce zici, ce frumos l-am ocolit!!!

Succes vînătoresc.

„Europeo”

NEPLĂCERILE

În mod obișnuit alimentele noastre curență — cu excepția unor regimuri restrictive printr-un tip de dietă — ne asigură cu ușurință satisfacerea tuturor necesităților. Dar organismul uman are unele necesități speciale; de exemplu, el poate înmagazina diverse substanțe (zaharuri, grăsimi, vitamine sau minerale) în forma un tip de aliment în care acestea sunt prezente în cantități mari — zaharuri în grăsimi sau în cazul în care nu pri-

din foaia luma

COMOARA FATALĂ

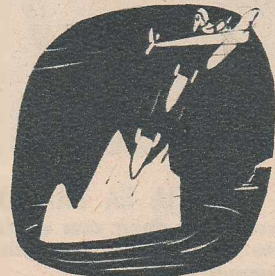
Presa franceză a relatat împrejurările în care au pierit în Pacific doi tineri românci: Jean Portelle și Claude Chaliès. Împreună cu

speologul și exploratorul francez Robert Vergnes, care a făcut cunoscute opiniei publice împrejurările tragice în care cei doi scriitori și-au pierdut viața, aceștia au întreprins o călătorie în Oceanul Pacific pentru a căuta... comoara căpitanului Morgan, un vestit pirat. Potrivit unor versiuni, în secolul trecut, acesta a ascuns o comoară fabuloasă în insula Cocos, situată în apropierea coastei costaricane.

Fotografia înfățișează un moment dinaintea plecării. De la stînga la dreapta: Portelle, Chaliès și Vergnes purtînd portretul piratului Morgan, cel „răspunzător” de moartea tragică a celor doi literați francezi.

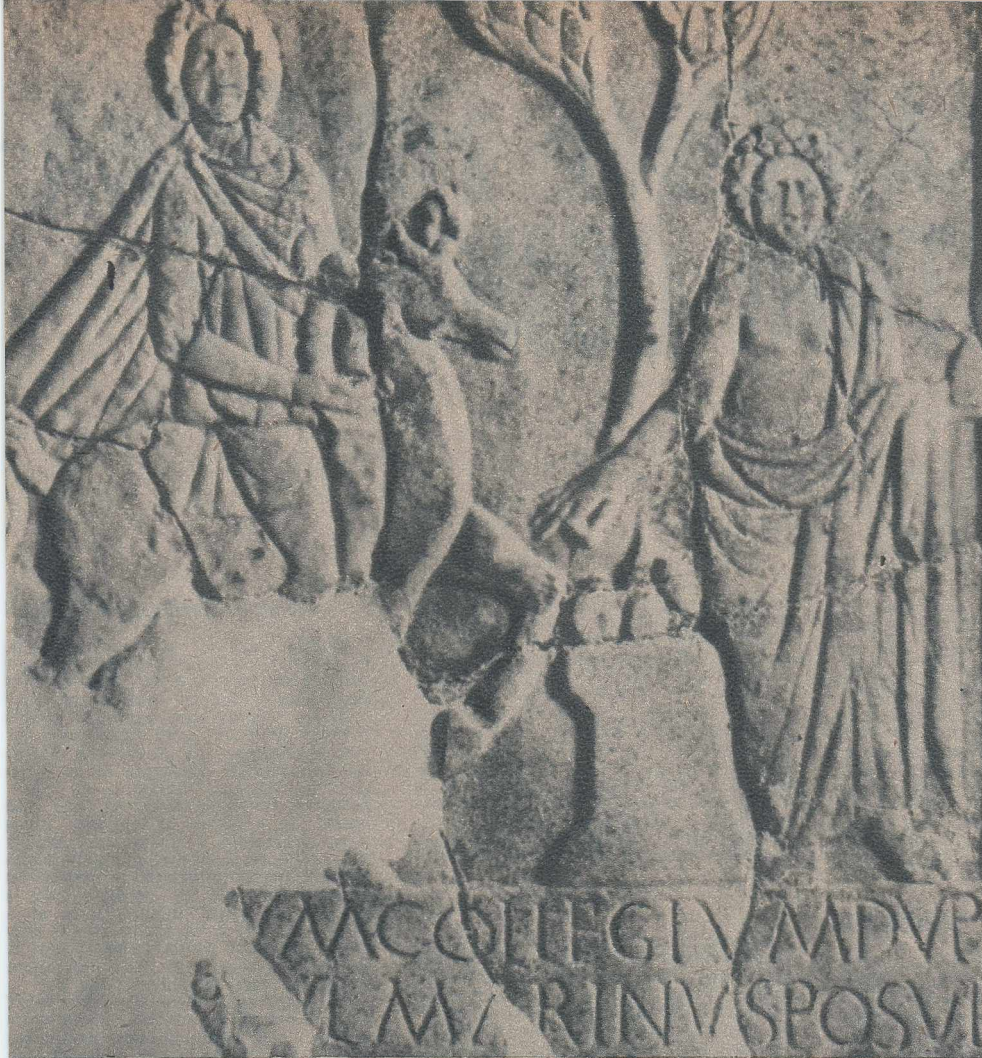
AIȘBERGURI ȘI BOMBE

Avioanele de cercetare în fleac care an în medie 375 de avioane care coboară pînă la 48° latitudine nordică. Înălțimea unui ghețar plutitor ajunge pînă la 70 și chiar 100 de metri, iar volumul celui dat în apă este de aproximativ 11 ori mai mare decît cel din afară. El de prisos spune că nici un vapor nu putea rezista ciocnirii cu asemenea uriaș...

Americanii au încercat dintr-o dată să trugă bombelor. Dar, deși au aruncat bombe și au atins ținta, acestea au rămas fără efect, luncile pe suprafața gheții fără să poată pătrunde în adîncimile ei. Nici dinamitarea n-a avut efecte mai bune. Oamenii științei sînt în prezent în căutarea unor noi mijloace, mai eficiente, cu ajutorul cărora să lupte împotriva munților de gheață.

de vorbă cu medicul

MĂVARĂ

ul din acești factori nutritivi alimentația zilnică. Aceste rezerve sînt însă limitate. De aceea, în cazurile în care alimentația este dezechilibrată o perioadă mai lungă de timp din diverse cauze, pot să apară diferite tulburări, iar în cazuri extreme iar stări de boală prin carență de vitamina D (scorbout, beriberi etc.). O situație analogă se poate întâmpla și în cazul în care se consumă în exces vitamine furnizate în mod obișnuit de legume, fructe etc. Lipsa acestora în alimentația de iarnă solicită rezervele organismului; mai mult chiar, date fiind condițiile de viață și alimentația în cursul iernii, consumul de vitamine este crescut în raport cu alte perioade. De aceea primăvara găsește organismul „sărăcit” de rezervele sale fiziologice, metabolice. Apar astfel diverse manifestări ale carențelor vitaminice: carii dentare, hemoragii nazale, gingivite, anemii, dureri de cap, oboseală, tulburări de vedere, scăderea rezistenței la infecții.

Nu numai carențele vitaminice determină însă oboseala de primăvară. Radiațiile solare — în special radiațiile ultraviolete — sînt esențiale sănătății noastre: ele cresc rezistența la infecții, intervin în sinteza vitaminei D cu rol principal în metabolismul osos etc. Iarna, cantitatea de

radiații este mult mai mică, contribuind la eventuala apariție a unor tulburări; acestea afectează în special vîrstele mai labile: la copii pot apărea manifestări de rahitism, la adolescenți tulburări de creștere, la bătrîni fenomene de osteoporoză. De asemenea, organismul poate deveni mai sensibil la infecții, inflamații etc.

Toate aceste tulburări pot fi prevenite sau atenuate printr-o alimentație corectă, în care un rol important îl joacă vitaminele din legumele proaspete de sezon.

Dacă tulburările au apărut, ele sînt de regulă ușor corectate printr-o cură polivitaminică, alimentație consistentă, respectarea unui program normal de muncă și odihnă, cu evitarea exceselor. O atenție specială trebuie acordată din acest punct de vedere copiilor și adolescenților.

Dr. A. FABIAN

DE NĂVALA TERMITELOR

Citiți dintre noi n-au citit interesantul roman „Pluto-

nia” al academicianului Obrucev? Și mulți își mai amintesc poate de paginile în care se povestește cum termitii giganteschi atacă țara fantastică Plutonia.

Se prea poate ca locuitorii sătucului Baltage din apropierea orașului Cairo să nu fi citit romanul lui Obrucev, dar ei știu foarte bine că lupta cu termitii nu este de domeniul fanteziei. Căci ele i-au silit să-și părăsească satul: mușuroaiele — „locuitorii” acestor insecte — după ce au împlinit ogoarele, au început să se întindă și în sat.

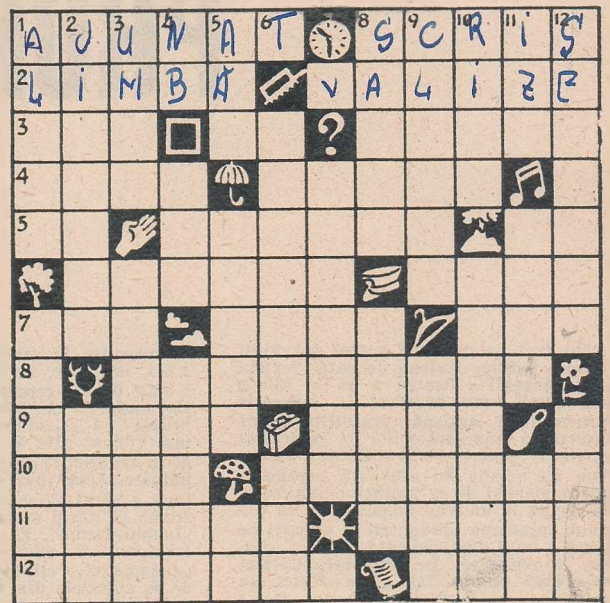
Specialiștii din R.A.U. studiază noi mijloace și metode de luptă împotriva primejdiilor insectelor.

CREDESCIOS... CA UN CIINE

Întimplarea s-a petrecut de curind în Franța. Păstorul unei turme de oi ce păștea departe, în munți, și-a pierdut brusc cunoștința. Oăinele turmei a dat atunci dovadă

Cuvinte încrucișate

LA-NDEMÎNĂ!

ORIZONTAL: 1) Pus mină de la mină — Astăzi e la-ndemina tuturor. 2) În anatomia omului — Portabilă și cu mîner (pl.). 3) Localitate în U.R.S.S. — Academic! — Apucă cu amîndouă mîinile. 4) Energie (fig.) — A pune mină. 5) Acar! — N-are mină liberă (fem.) — Mină pe jumătate! 6) Prind glas sub mîni măestrelor (sing.) — Rezultatul muncii unor mîni harnice. 7) Localitate în Spania — La-ndemina... tuturor! — Ceasuri (nu de mină). 8) Unde pun mină, se cunoaște. 9) Animale ale tîndrei — Localitate în R.P. Polonă. 10) A răsădi — Un fel de palton (pl.). 11) Dare de mină (pl.) — Mină-n mină cu muncitorii (sing.). 12) Muncitor forestier — Oscilează între mîinile gospodinei (pl.).

VERTICAL: 1) A mîngia la... necaz — Învățat să dea... laba. 2) Felurite — Masă minerală incandescentă. 3) Se bate cu mină din prietenie — A lua durerea cu mină. 4) Nota bene — Particulă a viitorului — Mină-n mină (fem.). 5) Istria! — Mîini strînse — Subit! 6) Mină largă — Element de compunere însemnînd mușchi. 7) Instrument pentru două sau patru mîini. 8) O strîngere de mină — Cu mină la... ureche! 9) Iobag — Cu arma-n mină, gata de apărare. 10) Personaj dintr-o piesă de Caragiale — Joacă fotbal și cu... mîinile! 11) Prefix de egalitate — Îi mină vîntul — Îl are și palma. 12) Iscălire — Se ia de mină cu minciuna.

La... îndemînă: IVA, DEA, NEST, MIO.

Dezlegarea jocului „CU... MINTE!”, apărut în numărul trecut

ORIZONTAL: 1) Moldovean — CEC. 2) Eroică — Mim — Ri. 3) Melc — Iri — Ogor. 4) O — Aho — Enumera. 5) Ru — Îmbătrîni. 6) Isis — Amînti — S. 7) Eou — Unire — Aloc. 8) Rațiune — Clar. 9) C — Mujiț — Draci. 10) Imita — Idei — Te. 11) Tăcuți — Adevăr. 12) Atena — Alurți.

de o rară „prezență de spirit” și „ingeniozitate”. Mai întîi a gonit oile în țăruri. Apoi, înapoiindu-se pe locul unde zăcea ciobanul, a început să-și tragă stăpînul la vale, spre cel mai apropiat sat. Cînd, după puțin timp, cîinele și povara sa au ajuns în apropierea satului, locuitorii au trimis imediat după un medic și păstorul a putut fi salvat.

E OARE CEL MAI MIC?

M.P. Huguenin, un ceasornicar francez din orașulul Mirecourt, departamentul

Vosges, a dovedit multă măiestrie, dar și o doză serioasă de răbdare, reușind să construiască un micromotor electric compus din 28 de piese și avînd următoarele dimensiuni: 5,35 mm lungime, 2,55 mm înălțime, 1,84 mm lățime. Proportțiile sale miniaturale pot fi judecate mai ales în comparație cu măciuța de chibrit din fotografie. Și totuși, revista franceză „Science et vie” care furnizează știrea se îndoiește că exemplarul acesta liliputan ar fi cel mai mic din lume...

MEDICAMENTE FANTOMĂ-PROFITURI CONCRETE

Un fapt de necrezut a fost dezvăluit opiniei publice italiene de către revista „Quattrosoldi”. Pentru a da în vileag moravurile care domnesc în industria farmaceutică italiană, posibilitățile de înșelare a cumpărătorilor și pericolele existente pentru milioanele de oameni care au nevoie de asistență medicală, cițiva ziaristi de la amintita publicație au recurs la un truc ingenios: ei au obținut aprobarea producerii și punerii pe piață a unor medicamente care nu existau în realitate. În articolul publicat de revistă putem citi: „Trei medici din Roma au semnat documentația clinică și experimentală a unui nou medicament pentru tratarea ficatului, „Lambropar”, produs de o firmă farmaceutică lombară, „Lambrofarma”. Ei bine, acest medicament nu există: numele l-am inventat noi. Nu există materialmente fiiole preparatului; imagină este formula compoziției; nu există nici măcar întreprinderea farmaceutică ce-l produce. Și totuși, medicul primar, asistentul și directorul unui spital din Roma și-au pus semnătura sub docta expunere clinică, însoțită de o lungă listă a examenelor experimentale efectuate asupra a 41 de bolnavi — și ei inexistenți — trăgând concluzia că preparatul s-a dovedit a fi de o înaltă eficacitate... ducând la completa îndepărtare a simptomelor morbide în totalitatea cazurilor”.

Pentru a demonstra că obținerea aprobării pentru inexistențiale medicament citat mai sus nu a fost întâmplătoare, redactorii de la „Quattrosoldi” au mai „fabricat” încă un medicament imaginat: „Lambroremil”. Acesta a fost „experimentat” pe 16 cazuri: „Cu rezultate excelente, firește — subliniază revista. Astfel, după cum se afirmă în expunerea doctorului, imaginatul „Lambroremil” a rezolvat rapid și complet trei cazuri de febră, două cazuri de artrită reumatoidă, unul de artropatie degenerativă, un altul de inflamație a pleurei...”

Descriind mecanismul „lansării” medicamentelor, revista arată că un rol esențial îl joacă activitatea, bine retribuită, a unor așa-zisi „consilieri farmaceutici”, care se însărcinează să obțină în termenul cel mai scurt toate autorizațiile necesare. „Cu ajutorul unor persoane competente — arată revista citată — alcătuim cinci cazuri de experimentare a „Lambropar”-ului, pe cinci pacienți imaginari. Întrucât avem însă nevoie de 40, pentru restul de 35 încredințăm această sarcină dactilografei noastre: va trebui să copieze de încă șapte ori lista celor cinci cazuri, înversându-le la întâmplare, pentru a nu se atrage atenția, și să le însemneze cu alte inițiale”.

„DE LA CAZ LA CAZ”...

Scandalul cu medicamentele inexistente nu a putut fi mușamalizat, în ciuda numeroaselor eforturi depuse de cei implicați în această afacere cu sănătatea oamenilor. Ancheta începută a dus pe urmele unuia dintre cei ce procurau certificatele necesare. Este vorba de un „doctor”, Oreste Giorgetti, administrator unic al societății cu răspundere limitată „Farmaceutici Jordan”. Descinderea făcută la locuința acestuia a fost edificatoare. La percheziție s-au găsit numeroase foi de hirtie cu antetul Ministerului Sănătății, zeci de dosare pline cu tot felul de documente, formule ale diverselor instituții, timbre, două aparate pentru reproducere fotografică, o mașină pentru uscarea rapidă a cernelii etc. Astfel au fost intru totul confirmate afirmațiile redactorilor revistei că la mijloc este vorba despre un așa-numit doctor în farmacie care se lăudase singur că este „foarte introdus” în sferile administrației superioare și, pe această bază, poate obține extrem de rapid, „de la caz la caz”, aprobarea unui preparat

farmaceutic în schimbul unei sume de 1,5-2 milioane de lire. În ziua în care i s-au predat reprezentantului publicației amintite certificatele pentru „Lambropar” și „Lambroremil”, Giorgetti a mai ridicat alte 8 certificate medicale de la aceleași spitale, în condiții asemănătoare. Acest individ a mers până acolo încât a cerut chiar reprezentanța pentru Roma și Lazio a fantomaticii societăți „Lambrofarma”. El și-a asigurat interlocutorii că este capabil să obțină „documentații clinice urgente” nu numai de la spitalele din Roma, ci de la cea mai mare parte a spitalelor din întreaga Italie.

3.000 DE PREPARATE ÎN DOI ANI

Ușurința cu care se obțin aprobările necesare pentru vinderea unor medicamente dubioase explică în mare măsură faptul că în doi ani au fost eliberate peste 3.000 de autorizații. Ele au fost obținute de sutele de întreprinderi care funcționează în această ramură industrialo-științifică, ce s-a dovedit a fi extrem de rentabilă. La sfârșitul anului 1961 existau în Italia aproximativ 1.060 de întreprinderi farmaceutice, un adevărat record pentru lumea capitalistă. Alături de foarte puține întreprinderi mari (numai cinci au peste 1.000 de muncitori), peste 900 de firme au mai puțin de 50 de salariați. Existența altor întreprinderi se explică printr-o serie de factori. În primul rând, legislația care reglementează fabricarea medicamentelor, și care datează din... 1859, permite, printre altele, ca oricine să poată copia o rețetă existentă și să pună în vânzare medicamentul sub un alt nume. În al doilea rând, este vorba despre prețul redus al mîinii de lucru; acest

fapt a îndemnat nenumărați afaceriști să pună pe picioare mici întreprinderi a căror întreținere nu costă prea mult, dar care aduc beneficii însemnate. În același timp cercurile capitaliste străine au văzut o posibilitate în plus pentru a investi capitaluri importante în industria farmaceutică italiană. După crearea Pieții comune, fluxul investițiilor străine s-a intensificat, mai cu seamă în acele regiuni în care mîna de lucru poate fi obținută la prețul cel mai scăzut. Numai în cinci ani (perioada 1956-1961) capitaliștii străini au investit în această ramură economică 43 miliarde de lire.

SUPRAPROFIT 100%

Beneficiile exorbitante obținute de pe urma vânzării medicamentelor explică, la rândul lor, afluența capitalurilor străine. Presa italiană a dat numeroase exemple în legătură cu jefuirea populației de către producătorii de medicamente. De exemplu, materia primă folosită de producătorii pentru obținerea „tetracilinei” costă exact 88 de lire. Cu toate acestea, prețul de vânzare pe piață al medicamentului respectiv este de aproximativ 2.000 de lire.

Potrivit legislației existente, prețurile de vânzare pot fi calculate până la triplul tuturor cheltuielilor făcute de întreprinderi pentru producerea unui medicament oarecare. Dar nici măcar acest criteriu nu este respectat. Astfel, pastilele „Farmidone”, folosite împotriva gripei, au un preț de producție de 64,60 lire; ele ar trebui deci să se vîndă cu maximum 195 de lire. Prețul de vânzare către cumpărătorii este însă de 300 de lire. În fiecare an se vînd aproximativ 1,5 milioane cutii cu asemenea pastile. Numai din vânzarea acestui produs firma „Farmitalia” obține 600 milioane lire.

MEDICAMENTELE FALSIFICATE

Marele scandal al medicamentelor inexistente a relevat totodată problema produselor farmaceutice improprii sau falsificate, vindute publicului. Multă vreme s-a vîndut spre exemplu medicamentul „Petazon” care, supus unei analize minuțioasă, s-a dovedit a fi lips de proprietățile indicate; el nu servește nici la calmarea durerilor și nici scăderea tensiunii ridicate. Mai mult chiar, un reporter al ziarului „Paese Sera” relatează că a putut cumpăra de la farmacia o serie de medicamente a căror vânzare fusese interzisă cu multe luni înainte, întrucît nu corespundeau formulei declarată inițial. Este cît pe ce de clar că în aceste cazuri nenumărați oameni bolnavi au rămas n tratați sau — și mai rău — au folosit substanțe care le puteau dăuna.

În ce privește medicamentele falsificate, în cel mai fericit caz e vorba despre produse care conțineau mai puține cantități din materia primă indicată decât cele necesare. Astfel, autoritățile au fost nevoite să interzică vânzarea unor asemenea medicamente în momentul cînd diverse cercuri au sesizat modificarea compozițiilor chimice. De pildă, cazul medicamentului „Iodaron” calic s-a descoperit că vitaminele B₁ și B₂ se găseau în cantități cu 50% și 41% mai mici decît în formula declarată.

Faptele relatate mai sus constituie numai cîteva exemple. Ele vorbesc despre gravele prejudicii aduse celor suferinzi, despre moravurile ce domnesc în jungla negustorilor de medicamente, celor ce obțin profituri fabuloase și seama sănătății oamenilor. Sînt — urma-urmei — fenomene tipice ale modului de viață capitalist.

Eugen PHOEBU

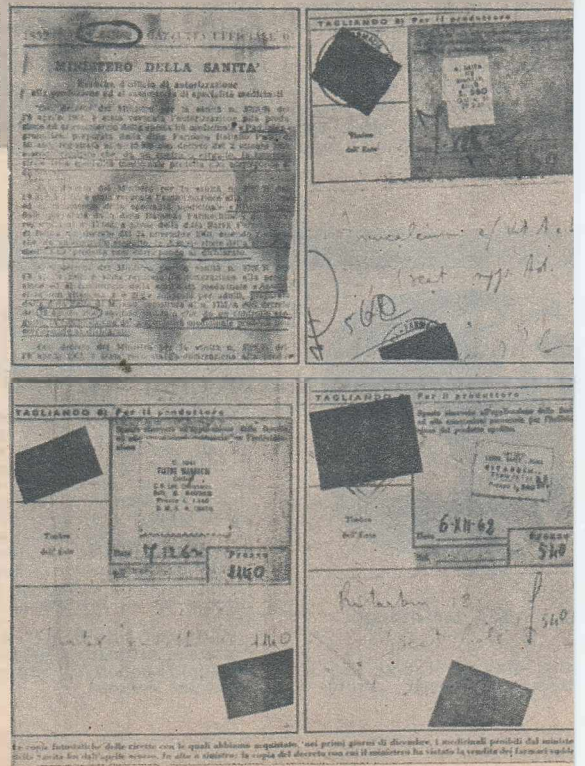
Doctorul în farmacie Oreste Giorgetti, „foarte introdus” în sferile înalte ale administrației — cum îi plăcea să se laude singur — a fost demascat și arestat ca protagonist al afacerii cu medicamentele. Iată-l, ascunzîndu-și fața cu pălăria, în timp ce este condus de doi agenți.

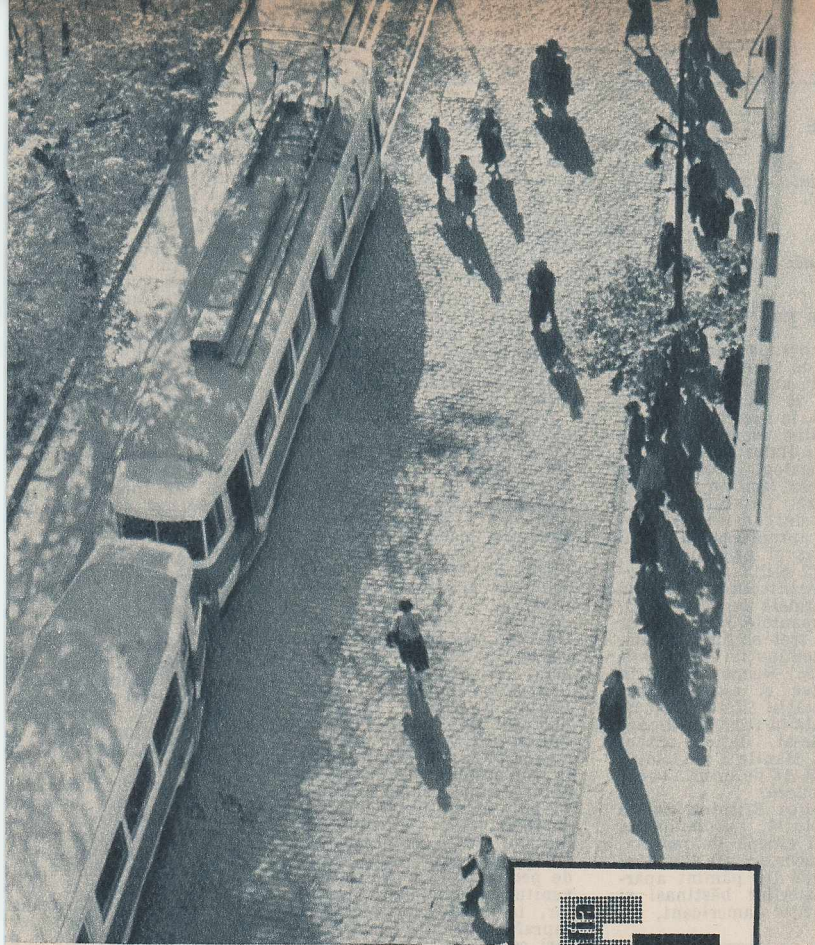
PAESE SERA

La Polizia ha stabilito che gli attestati sono un fotomontaggio del dott. Giorgetti

Scandalul medicamentelor reflectat în presa italiană. Sub titlul „Polizia a stabilit că certificatele reprezintă un fotomontaj făcut de doctorul Giorgetti”, ziarul „Paese Sera” din Roma demască modul în care au fost obținute certificatele care confirmă eficacitatea unor medicamente... Inexistente și arată totodată, pe bază de probe, că în farmaciile se află încă medicamente interzise de mai multă vreme de către Ministerul Sănătății al Italiei.

Dimineața, spre lucru.
Fotografie de Radu ALEXANDRESCU

CARNET

Cheia visurilor... la cinema

În anumite împrejurări și îndreptățit să-ți pară lui că, astăzi, nimeni nu mai crede în semnificațiile rofetele ale viselor. De îndă, acum aș vrea să vă povestesc nu un vis, ci de-a dreptul un coșmar și care l-am trăit zilele ceute și care are înțelepciune, măcar că străvechi. Dar nu risc să devin dicol? Totuși, ceva misterios și irezistibil, dinlăuntrul — desigur, „alături lucru ceva” — tot îmboldește să vi-l pun. Și, cu orice risc, vi-l dau.

Se făcea, așadar, că așez în alte vremi și aș vreau să mă duc la cinema. Deschid ziarul și rubrica spectacolelor, și să-mi aleg filmul. Ite, un nou film de-al nostru, românesc! „Vânătorii la mare”! Rulează la cinematograful „București” de pe bulevardul Martie. Glont acolo! Juns în fața casieritei, bilet un loc mai în față, deoarece am vederea slabă în punct de vedere rict oculistic, nu alt... Dar vai! Locuri în față nu mai sunt. Nu mai este decât la balconul al I-lea. Bine, fie și la balconul al II-lea!

Plină aici toate au fost în viz. De-aici încolo, încep coșmarul. N-am mai vă mai zugrăvesc în interiorul de nepătruns meandrelor infernului antec pe care l-am răbătut până a ajunge balconul cu pricina. e-ajuns și bine c-am

ajuns. Aveam în posesie biletul cu locul 6, rîndul 45. Voi, care stați acum acasă și citiți aceste rânduri, de bună seamă că nu știți unde anume e rîndul 45, locul 6, balconul al II-lea la cinematograful „București”. Dar nici eu care am fost acolo n-am știut, și numai după peripeții de coșmar am putut să aflui. Tot ceea ce fusese scris cîndva cu alb în marginea rîndurilor și pe fiecare loc în parte pierise ca prin farmec. Oamenii se întrebau ei între ei: „Nu știți care-i rîndul 45, ori 47, ori 42?” Era hărmălaie. Tot căutînd, oamenii se mai și îmbrînceau. Desigur, fără voie și fără vină. Deodată, hărmălaia fu acoperită de un glas puternic și totuși jovial: „Ulte, domnule, rîndul 42! Vai de mine! Incepe aici, în margine, se întrerupe la mijloc și continuă în partea cealaltă. Și nu numai atât: rîndul 42 cuprinde două rînduri!” Fericitul! Putuse să citească cifra indicatoare. Acum, lupta cu cotul să-și găsească locul. L-o fi găsit, nu l-o fi găsit? Nu știu. Eu mai eram ocupat să-mi descopăr rîndul. Vă mărturisesc că dacă nu-mi aminteam de manualul de logică pe care-l tocisem demult, în liceu, nici nu-l descopeream. Căci l-am descoperit numai prin deducție logică. Dar — vorba lui Gambetta — scopul seuză mijloacele. Bine

că mi-am atins țelul. Adică îl atinsesem pe jumătate. Mai rămînea să descopăr — precum Columb America — locul. Era simplu. Trebuia să număr până la 6. Am început să număr. Deodată, un șoc la inimă! Locul șase nu era. Adică numai locul era: scaunul dispăruse; nu avea sezut. M-am uitat împrejur: mai erau și alte scaune care nu erau. Asta m-a consolat. Și m-am așezat pe unde am putut. Cum au făcut și ceilalți. Bineînțeles, după vociferări, altercații, împingeri. O fi rîndul nostru bun la gură, cu hartag, certăreț, dar are o inimă de aur. Până la urmă, totul s-a aranjat și s-a făcut liniște. Și-n liniștea deplină care s-a lăsat, eu am adresat o rugăciune cerului, dincolo de plafonul cinematografului: „O, cer! Acum, că lucrurile s-au domolit, fă să urce pînă la noi responsabilul acestei instituții de cultură, pentru ca să aibă satisfacția de a vedea cît sint de cumînți și de disciplinați spectatorii săi!”

...Și m-am trezit din coșmar leocară de sudoare, sleit de eforturi. Și, mai ales, speriat de balconul al II-lea. Căci parterul și balconul I sînt o minune. Se vede bine că pînă la balconul I inclusiv, responsabilul urcă. De aici încolo el însuși nu se mai încumeta.

Lascăr SEBASTIAN

RADIOJURNALE, BULETINE DE ȘTIRI

Programul I — zilnic: 5.00, 6.00, 7.00, 11.00 (afară de miercuri), 13.00, 17.00, 20.00, 22.00 (Joi 23.00), 23.50.

Duminica: 7.00, 13.00, 19.30, 22.00, 23.50.

Programul II — zilnic: 10.00, 12.00, 14.00, 16.00, 18.00, 21.00 (vineri 21.30), 23.00, 0.50.

Duminica: 7.50, 14.00, 20.00, 23.00, 23.50.

RECOMANDĂRI DIN PROGRAM

Programul I — zilnic: 6.30, 13.05.

Programul II — zilnic: 10.05, 14.30.

Duminica: 7.30.

COTELE APELOR DUNĂRII

Programul I — zilnic: 13.40.

DUMINICĂ 5 MAI Programul I 6.00: Cu cîntecul și jocul pe întinsul patriei 6.35: Muzică românească 7.10: Concert de dimineață 8.00: Sumarul presei centrale 8.10: Prelucrări de folclor din țări socialiste 8.30: Clubul voioșiei 8.50: Piese de estradă 9.20: Concert simfonic 10.03: Muzică ușoară 10.30: Ansambluri de amatori 11.00: Program muzical dedicat frunțașilor de pe ogoare 11.30: Vorbește Moscova! 12.00: Fragmente din opera „Răpirea din seral” de Mozart 12.20: Interpretări de muzică ușoară 13.10: De toate pentru toți 14.00: Concert de prînz 14.30: Muzică populară cerută de ascultători 15.00: Din viața satelor patriei 15.40: Program de rapsodii 16.10: Din comoara folclorului nostru 16.30: Duete din opere 17.00: Muzică ușoară 17.14: Recital Valentin Gheorghiu 17.30: Transmisiune sportivă 18.30: Romanțe 19.00: Muzică din opere 19.35: „Melodii... melodii...” — emisiune de muzică ușoară românească 20.00: Teatrul la microfon — premiera „Hamlet” de William Shakespeare 21.47: Cîntă Connie Francis 22.25: Muzică de dans 23.10: „Oda bucuriei” de Händel.

Programul II 7.00: Fanfara reprezentativă a armatei 7.36: Cîntece din folclorul nou 8.00: Muzică ușoară 8.30: Cîntece 8.50: Anunțuri, muzică 9.00: Muzică populară cerută de ascultători 9.30: Estradă melodioasă 10.00: Muzică din opere cerută de ascultători 10.30: Revista presei străine 10.38: Muzică ușoară 11.00: Transmisiune din sala Ateneului R.P.R. a concertului Orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat din Cluj, dirijor Emil Simon. Solist, Ștefan Ruha. În pauză: Emisiunea „Cinema” 13.00: Din muzica popoarelor 13.30: Muzică de estradă 14.05: Piese instrumentale 14.15: La microfon, satira și umorul 15.00: Din spectacolele Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. 15.45: Muzică de estradă 16.00: Oameni și fapte 16.08: Muzică corală de compozitori romîni înaintași 16.30: Concertul în mi minor pentru vioară și orchestră de Mendelssohn-Bartholdy 17.00: Sextetul vocal „Perința” 17.15: Lectură ghicitoare: Sînteti la curent cu noutățile editoriale? 17.25: Muzică ușoară cerută de ascultători 18.00: Teatrul la microfon pentru copii 19.00: Tineri interpretări de muzică ușoară 19.15: Legenda elegiacă de Alfonso Castaldi 19.30: Soliști și formații artistice de amatori 20.05: Muzică de dans 20.30: Interpretări de odinoră al muzicii populare: violonistul Petrică Moțoi 20.45: Muzică de dans 21.30: Arii din operele lui Francis Lopez, interpretate de Louis Mariano 21.45: Fiile de istorie literară 22.00: Muzică de dans 22.28: Serenada în re major opus 25 pentru flaut, vioară și violă de Beethoven 23.10: Muzică de dans.

Programul III (U.U.S.) 19.00: Simfonia a III-a în do major pentru orchestră, pian, orgă și cor de George Enescu 19.50: Concert de estradă 20.30: Antologie radio — Mihail Sadoveanu citind versurile de Mihail Eminescu 20.45: Concert din opere 21.30: Sonata nr. 1 opus 78 în sol major pentru vioară și pian de Brahms 22.10—22.59: Muzică de dans.

LUNI 6 MAI Programul I 6.07: Muzică ușoară 6.30: Emisiune pentru sate 6.50: Cîntece și jocuri populare 6.57: Valsuri simfonice 6.20: Gimnastică 6.35: Cîntece 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Dansuri de estradă 7.30: Sfatul medicului — Igiena alimentației în timpul primăverii 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Jocuri populare 8.00: Sumarul ziarului Scînteta 8.08: Muzică vocală și instrumentală de compozitori romîni 8.30: Scene comice din opere 9.00: Tineretea ne e dragă! 9.30: Marșuri patriotice 9.35: Melodii populare 10.00: Muzică distractivă 10.29: Trio opus 63 nr. 1 în re minor de Schumann 11.05: „Săptămîna culturii cehoslovace” — muzică din opere de compozitori cehoslovaci 11.27: Muzică de estradă

12.00: Suita a III-a de dansuri romînești de Iuliu Mureșianu; Capriciu românesc de Marcel Mihalovici 12.30: Muzică populară românească și a minorităților naționale 13.10: Muzică ușoară 14.00: Concert de prînz 14.30: Muzică populară 15.00: Muzică ușoară 15.30: Fragmente din opera „Mignon” de Thomas 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Cîntă Ileana Constantinescu 17.10: Cîntece de Alfred Mendelssohn 17.30: „Prietenii lui Do-Re-Mi” 17.50: Melodii de estradă 18.30: Lectia de limba rusă (începători) 18.40: Selecțiuni din opere 19.00: Revista economică radio 19.30: Poemul simfonic „Serbări romane” de Respighi 19.45: Cîntă taraful Căminului cultural din Morăreni, Regiunea Mureș-Autonoma Maghiară 20.15: Muzică ușoară 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Suita a II-a în do major de George Enescu 21.15: Pe teme internaționale 21.25: Muzică ușoară românească 22.25: Opera „Trandafirul Doftanei” de Norbert Petri — montaj muzical-literar

Programul II 10.10: Muzică din opere 10.45: Din muzica popoarelor 11.15: Fragmente din cartea „Reportaj cu ștreangul de git” de Iulius Fučík 11.30: Cvartetul în re minor de Eduard Morzorian 12.05: Muzică ușoară 12.30: Muzică din opere 13.00: Cîntece și jocuri de pe întinsul patriei 13.30: Întîlniri de reporter — Snagovul 13.37: Program distractiv interpretat la mandolină 14.10: Muzică din opera „La Vally” de Catalani 14.35: Muzică de estradă 15.00: Triplu concert în do major pentru vioară, violoncel, pian și orchestră de Beethoven 15.38: Muzică populară 16.10: Corul de copii al Sindicatului Învățămîntului din București 16.30: Uvertură la opere 17.00: Muzică ușoară 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Simfonia a XIII-a în fa major de Dimitrie Cucliu 18.41: Prelucrări și aranjamente de folclor 19.15: Cîntece de pace și prietenie 19.30: Din activitatea sfaturilor populare 19.40: „Ghid muzical” (15) 20.20: Muzică populară 21.15: Corul popular rus din Omsk 21.30: Aspecte de recitalul literar-muzical „Primăvara” 22.00: Mari cîntăreți de operă 22.30: Melodii lirice 23.10: Dansuri instrumentale 23.46: Muzică de dans.

Programul III (U.U.S.) 21.45: Concert simfonic.

MARȚI 7 MAI Programul I 6.07: Muzică populară 6.20: Emisiune pentru sate 6.30: Melodii distractive 6.57: Cîntece 6.20: Gimnastică 6.35: Jocuri populare 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Prelucrări corale 7.30: Sfatul medicului — Urticaria la copii 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Piese instrumentale 8.00: Sumarul presei centrale 8.08: Melodii populare 8.30: Mică suită pentru oboi, clarinet și orchestră de coarde de Ion Vintilă; Variațiuni simfonice pe teme romînești de Teodor Lupu 9.00: Muzică ușoară 9.30: Din creația compozitorilor clujești 10.00: Din folclorul țării socialiste 10.30: Scene din opere 11.05: Cvartetul nr. 1 de Anatol Vieru 11.30: Cîntă Orchestra de muzică populară „Cernegura” din Piatra Neamț 11.45: Radio prichindel 12.00: Melodii de estradă 12.30: Răspundem ascultătorilor 12.40: Dansuri din opere 13.10: Muzică populară 14.00: Concert de prînz 14.30: Muzică ușoară 15.00: Muzică din opere 15.28: Muzică instrumentală de compozitori romîni înaintași 15.45: Cîntă Maria Pănescu, acordeonistul Nelu Orian și taragotistul Iosif Mișuț 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Orchestra de mandolină a Uzinelor „Șteagul roșu” din Brașov 17.10: Din cîntecele și dansurile popoarelor 17.30: Radioracheta pionierilor 17.55: Muzică de estradă 18.15: În săli și pe stadioane 18.25: Cîntă Maria Peter 18.40: Fragmente din concertul Orchestrei de cameră a inginerilor 19.00: Limba noastră — vorbește acad. prof. Al. Graur despre „Schimbări intenționate” 19.10: Muzică ușoară de Vadim Liudvikovski 19.30: Universitatea tehnică radio — ciclul metalurgie 19.45: Cîntece 20.15: Cîntă Ana Lăcătușu și Norocel Dimitriu 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Program muzical pentru frunțași în producție 21.15: La microfon, satira și umorul (reluare) 22.25: Oratoriul patetic de Svirldov pe versuri de Maikovski 23.00: Muzică de dans.

Programul II 10.10: Trio nr. 5 în sol major de Mozart 10.30: Muzică populară românească și a minorităților naționale 11.00: Cîntece patriotice 11.15: Lectură dramatizată — „Cinci dolari” de Bil Beloțerkovski 11.35: Muzică ușoară 12.05: „Săptămîna culturii cehoslovace” — suită din feeria muzicală „Despre dragostea dintre Raduz și Magulena” de Iosif Suk 12.33: Cîntece și jocuri populare 13.00: Muzică din opere 13.30:

(Continuare în pag. 22-23)

DIALOG CU CITITORII

LA ORA DE AGRICULTURĂ

Vă trimit o fotografie pe care am realizat-o într-o clasă a școlii din Girov, Regiunea Bacău. Se predă o lecție teoretică la agricultură — obiect nou pentru elevii din ultimele clase ale școlilor de 8 ani din mediul rural. Școlarii sînt toți copii ai colectiviștilor din comună, iar lecțiile practice sînt legate de activitatea părinților lor, în special în ceea ce privește sectorul legumicol al gospodăriei colective.

Simon POMPEI
Piatra Neamț

RADIO PE ULTRASCURTE

„Aș vrea să aflu noutăți în legătură cu emisiunile pe unde ultrascurte“.

Constantin I. PĂUN
Oradea,
str. Török Ignac nr. 23

Răspunde Ing. MIRCEA IVANCIOVICI, asistent la Facultatea de electronică și telecomunicații a Institutului politehnic București.

Actualmente în multe țări se dezvoltă rețeaua de radiodifuziune cu modulație de frecvență care lucrează în banda de unde ultrascurte.

Principalul dezavantaj — și anume propagarea undelor ultrascurte în linie dreaptă, ceea ce face ca emisiunile respective să nu poată fi recepționate la o distanță mai mare de 80-100 km de emițător — este compensat de numeroase avantaje: a) lipsa aproape totală a parazitilor (în limitele zonei orizontului optic amintit mai sus); b) micșorarea cu mult a distorsiunilor sau a deformărilor suferite de transmisiile în comparație cu cele în gama undelor lungi, medii și scurte; c) utilizarea mai rațională a puterii ce o debitează emițătoarele.

În prezent la noi funcționează două emițătoare pe unde ultrascurte, lucrînd pe lungimile de undă 4,16 m și 4,26 m și care servesc o zonă cu centrul în București și cu o rază de acțiune de circa 60-80 km. Programele de televiziune (imagine și sunet) folosesc de asemenea gama undelor ultrascurte, dar într-o bandă de lungimi de undă mult mai întinsă (de la circa 7 m pînă la circa 1,3 m). Postul de televiziune din București emite programul de sunet pe o lungime de undă de circa 4,56 m.

Pe drumul ridicării calității transmisiunilor radiofonice există perspectiva de a se trece la radiodifuziunea stereofonică lucrînd tot în gama undelor ultrascurte. După cum se știe, redarea stereofonică a sunetului permite o audiere mult mai fidelă. Dacă actualmente există înregistrări stereofonice pe discuri și pe bandă de magnetofon, nu același lucru se poate spune despre emisiunile radiofonice. În momentul de față se experimentează sisteme de radiodifuziune stereofonică, în scopul stabilirii sistemului celui mai simplu și în același timp cu performanțele cele mai bune. În orice caz, toate aceste sisteme lucrează numai în domeniul undelor ultrascurte, pentru a beneficia de avantajele amintite. Nu mai e mult timp pînă cînd emisiunile stereo se vor transmite zilnic, ca și actualele emisiuni radiofonice obișnuite.

FILIPINE

„V-aș ruga să publicați câteva date despre insulele Filipine“.

D. RADU
student, Iași

Răspunde GH. IOSUB, ziarist.

Stat în sud-estul Asiei, cuprinzînd 7.000 de insule și ocupînd o suprafață de circa 300.000 de kilometri pătrați, Filipinele au o populație de aproape 29 de milioane de locuitori, în special malezezi. În Filipine coexistă zece de graiuri și dialecte; limba oficială: tagalog. În mod uzual se folosesc limbile spaniolă și engleză. Capitala Quezon (în curs de construire) e situată în apropierea celui mai mare oraș și port filipinez, Manila (2 milioane de locuitori). Arhitectura Manilei poartă urmele dominației coloniale spaniole, care a durat aproape trei secole, precum și ale dominației americane (1898-1946). Remarcabilă prin frumusețea ei este clădirea Universității Santo Tomás, întemeiată în 1611. În timpul celui de-al doilea război mondial, Manila a avut mult de suferit de pe urma ocupației japoneze.

Republica Filipine este o țară agricolă, producînd în principal cinăpă de manila, nucii de cocos, trestie de zahăr; 95 la sută din pămînt aparține moșterilor băștinași și capitaliștilor americani, în

timp ce aproape 40 la sută din gospodăriile țărănești nu au pămînt de loc. Țăranii sînt obligați să lucreze ca iobagi sau să lucreze în arendă, pentru care dau moșterilor pînă la 80 la sută din recoltă.

Din punct de vedere industrial, Filipinele sînt slab dezvoltate, deși subsolul este bogat în minereuri de aur, fier, crom, mangan și cupru. Numărul șomerilor totali atinge cifra de 800.000, cărora li se adaugă încă peste un milion de șomeri parțiali.

Partidele liberal și naționalist își împart pe rînd puterea; divergențele dintre ele sînt bazate mai mult pe interese de grup. Luptător consecvent pentru independența națională a țării, pentru democrație, pace și socialism este Partidul Comunist din Filipine, creat în 1930 și care din 1948 activează în ilegaltate.

Actualul președinte al Filipinelor este Diosdado Macapagal, liderul partidului liberal. El miștează pentru legăturii strîns cu Statele Unite și pentru întărirea pactului agresiv al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.), din care fac parte și Filipinele. Deși în mod oficial Filipinele și-au dobîndit independența acum 17 ani, în realitate ele continuă să fie o semicolonie a Statelor Unite. Monopolurile americane storc sub formă de profituri două treimi din venitul național al Filipinelor, iar peste un sfert din suprafața arabilă a acestei țări este ocupată de zecile de baze militare americane.

SUGESTIE ȘI HIPNOZĂ

„Ce sînt sugestia și hipnoza?“

Gavril HEIUS
Timișoara VII,
str. Ecaterina Varga 39
Ioan ARDELEAN
com. Hrip, Rn. Satu Mare

Răspunde dr. D. GRIGORESCU, medic primar neurolog la Spitalul Brîncovenesc din București

Sugestia este influența pe care o poate avea cuvîntul sau orice alt excitant din

mediul înconjurător asupra psihicului și organismului culva. Se știe că la vede unei lămi unui indivizi a salivatie abundentă, fenomen ce reprezintă un reflex condiționat. S-a dedus că acel fenomen stă și la baza sugtel. Astfel se constată și carea tensiunii la vede tensiometrului, apariția țetei de mîncare la vederea a mitor alimente, durerea vederea unui ac etc. Deoar orice corp din mediul în jurător este definit de cuvînt, de un simbol, se po ajunge astfel să declanș fenomenul vegetativ: salivatie, poftă de mîncare sau r carea tensiunii doar prin vîntul corespunzător obiect lui în cauză. Decl prin cuv putem influența starea psi organică a individului, ad putem să-l producem mo ficării, să-l dirijăm voința comportamentului. Pe ac fapt se bazează psihoterap necesară și obligatorie ad lîngă tratamentele uzuale, cazul unor afecțiuni psi gene: unele hipertensiuni teriale, dureri cauzalgice, i grene, reacții alergice, mic rarea durerilor nașterii, e rezta, ticuri, insomnii, ob sii, idei fixe etc.

Hipnoza este starea de hibitate parțială a scoar cerebrale, realizată prin sugesție repetată și bine s ținută. În timpul hipno există o permanentă legăt între hipnotizator și hipnoz at, iar orice sugesție transr să în această situație devî mai intensă. Aplicată în m judicios, științific, numai cazuri indicate — evitînd exagerările — și numai către medicii specialiști (nu către hipnotizatori „amato șarițani, cum au existat trecut la noi și cum exi și azi în Occident), hipno poate fi un mijloc de re: valoare în tratamentul ur afecțiuni dintre cele am tite mai sus.

Din experiențele făcute oamntii de știință prin c trolul cu aparate de m: precizie s-au verificat n dificultățile tensiunii arteria ale formulei sanguine, ale nusului gastrointestinal, a metabolismului bazal et apărute sub sugesție negati

PROGRAMUL DE RADIO

Emisiune literară 13.45: Melodii de muzică ușoară 14.10: Muzică de fanfară 14.35: Triplu concert în la minor pentru flaut, vioară, clavicin și orchestră de coarde de Bach 15.00: Muzică ușoară 15.25: Muzică populară cu Natalia Gliga și acordeonistul Nicolae Florian 15.40: Formații de estradă ale radioteleviziunilor din țări socialiste 16.10: Duete interpretate de Victoria de Los Angeles și Dietrich Fischer-Dieskau 16.30: Valsuri de estradă 17.00: Lucrări de tineri compozitori romîni 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: „Dicționar muzical“ (15) 18.30: Cîntece închinat patriei socialiste 18.45: Emisiune culturală 19.00: Melodii populare 19.30: Lecția de limba franceză (avansați) 19.40: Suita „Privelști moldovenesți“ de Mihail Jora 20.15: Recital de poezie populară 20.35: Muzică de dans 21.45: Scriitori la microfon — Nina Cassian 22.00: Ciclul „Pagini din muzica contemporană“ — Cîntece de Igor Stravinski 22.30: Muzică de estradă 23.10: Concert de noapte 24.00: Muzică de dans.

Programul III (U.U.S.) 21.15: Serenada pentru tenor, cor și orchestră de Benjamin Britten 21.45: Opera „Wilhelm Tell“ de Rossini — soliști, corul și orchestra Radioteleviziunii italiene, dirijor Mario Rossi (actual I).

MIERCURI 5 MAI Programul I 5.07: Cîntece și jocuri populare 5.20: Emisiunea pentru sate 5.30: Piese orchestrale 6.07: Cîntece 6.20: Gimnastică 6.35: Valsuri 6.45: Salut volos de pionier 7.10: Melodii populare 7.30: Sfatul medicului — Insomnia 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Piese instrumentale 8.00: Sumarul presei centrale 8.08: Muzică

distractivă romînească 8.30: Muzică din opere 9.05: Poem vesel de Gheorghe Dumitrescu; Uvertură festivă de Mircea Chiriac 9.25: Muzică populară 10.00: Teatru la microfon — „Marele fluviu își adună apele“ de Dan Tărchilă 11.19: Muzică ușoară 11.40: Program de cîntece 12.00: Melodii de estradă 12.30: Scene din opere 13.10: Concertul pentru violoncel și orchestră de Boccherini 14.00: Concert de prinț 15.00: Cîntece și jocuri 15.30: Muzică din opere 16.00: Piese instrumentale de virtuozitate 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică ușoară 17.10: Soliști și formații artistice de amatori 17.30: „Prietenă noastră, cartea“ — Clasicul al literaturii romîne: Mihail Eminescu 18.00: Lucrări ale compozitorilor noștri, inspirate din frumusețile patriei 18.30: Lecția de limba engleză 18.40: Corul de copii al Radioteleviziunii 19.00: Jurnal de întrecere 19.15: Muzică pentru frunțași în producție 19.45: Cîntece 20.15: Cîntă Dorina Drăghici, Rodica Pallu, Luigî Ionescu, Constantin Drăghici 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Melodii populare cerute de ascultători 21.15: Jurnalul satelor 21.40: Arit din opere 22.25: Oratoriul „Scnteia eliberării“ de Ovidiu Varga 23.02: Muzică de dans.

Programul II 10.10: Muzică ușoară 10.45: Muzică la filmul documentar „Muntele Retezat“ de Ion Dumitrescu 11.15: Universitatea tehnică radio — ciclul metalurgic 11.30: Muzică populară 12.05: Arit și duete din opere 12.30: Poezii noștri cîntă partidul 12.45: Din viața de concert a Capitalei 13.30: Carnet de reporter 13.40: Muzică de estradă 14.10: „Partidului slavă!“ — program de cîntece 14.35: Melodii populare din Olte-

nia și Muntenia 15.00: Cîntă soprana Lia Hubic și basul Traian Popescu 15.30: Concertul pentru pian și orchestră de Paul Constantinescu 16.10: Muzică de estradă 16.30: Muzică populară 17.00: Arit și scene din opere 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Cîntă Irina Micuț, Nicolae Trofin, Ștefan Stroe și Benone Damian 18.36: Piese instrumentale 18.50: Microfoletoane 19.00: Muzică de estradă 19.30: Lecția de limba rusă (avansați) 19.40: Arit din operele lui Donizetti 20.15: Școala și viața 20.35: Fragmente din suita „Mitrea Cocor“ de Sabin Drăgoi 21.15: Jocuri populare 21.30: Tribuna radio 21.40: Muzică ușoară 22.20: „Săptămîna culturii cehoslovace“ — muzică de cameră de Viteslav Novak și Jiri Pauer 22.48: Muzică de estradă 23.10: Concert de noapte 24.00: Muzică de dans.

Programul III (U.U.S.) 21.15 — 22.59: Continuarea operii „Wilhelm Tell“ de Rossini (actele II, III și IV).

JOI 9 MAI Programul I 5.07: Muzică de fanfară 5.20: Emisiunea pentru sate 5.30: Cîntece și jocuri 6.07: Muzică ușoară 6.20: Gimnastică 6.35: Jocuri populare 6.45: Salut volos de pionier 7.10: Piese de estradă 7.30: Sfatul medicului — Ițena corporală în anotimpul călduros 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Piese instrumentale 8.00: Sumarul presei centrale 8.08: Muzică populară 8.30: Muzică ușoară 9.00: Vreau să știu 9.25: Sonata pentru violoncel și pian de Theodor Fuchs 10.00: Pagini eroice din opere 10.30: Cîntă Ansamblul armatei 10.45: Muzică distractivă interpretată de orchestre de mandoline 11.05: Muzică ușoară 11.30: „Săptămîna culturii cehoslovace“ — Uvertură solemnă de Bedrich Smetana; Concertul în la minor pentru vioară și orchestră de Antonin Dvorak, solist Iosef Suk 12.06: Muzică populară din Ardeal și Banat 12.30: Piese instrumentale 13.10: Muzică din opere 14.00: Muzică de cameră 14.32: Muzică ușoară

15.00: Cîntă Maria Tănase, clarinetul Nicolae Băluță și violonistul N Stănescu 15.30: Muzică de estradă 15. Simfonia nr. 100 în sol major Haydn 16.15: Vorbește Moscova! 16. Cîntă Ion Pliso 17.10: Muzică popul 17.45: Pagini literare închinat anly sării independenței de stat a țării noi și Zilei victoriei 18.00: Cîntăreți ron din trecut — George Folescu și J Athanasiu 18.30: Lecția de limba fr ceză (incepători) 18.40: Cîntă A Moga și George Bunea 19.00: Muz din opere 19.30: Universitatea tehn radio — ciclul chimie 19.45: Trans siunea concertului Orchestrei simfon a Radioteleviziunii, dirijor Iosif Cor Solistă Tatiana Nikolaeva (U.R.S.S.) În pauză: emisiunea „Lecturile dumn voastră preferate“ 22.55: Muzică de da

Programul II 10.10: Jocuri popul 10.30: Pagini orchestrale din oper 10.55: Cîntece 11.15: Note de lec 11.30: Muzică de estradă 12.05: I spectacolele Operei de Stat din Ti șoara 12.35: Muzică ușoară 13.00: P gram distractiv interpretat de fanf 13.30: Din literatura cehoslovacă 13. Prelucrări de folclor 14.10: Melodii estradă 14.35: Muzică simfonică 15. Pagini alese din opere 16.10: Cînt pionierii 16.30: Din cîntecele și dan rile popoarelor 17.00: Cvartetul de coa în fa major de Theodor Rogalski 17. Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anu țuri, reclame, muzică 18.05: Muzică ușo: 18.25: Uvertură la opera „Semiramid de Rossini; Mica serenadă pentru chestră de coarde de Mozart 19.00: Th rețea ne e dragă! 19.30: Muzică insti mentală 19.40: Ansamblul armatei sove tice dirijat de Alexandrov 20.00: Scris din țară 20.10: Muzică ușoară 20. Noapte bună, copii! 20.40: Din reper riul cîntărețului Vlad Dionisie și fluterășului Dumitru Zamfira 21. Muzică de dans 21.45: Părîni și co: 22.00: Melodii de dragoste 22.30: Pi

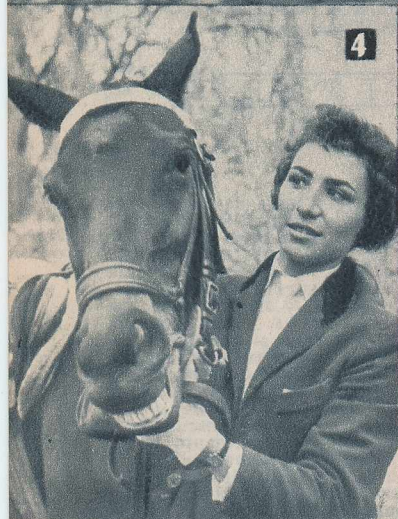
1

2

3

4

Un aspect de la finala crosului „Să întâmpinăm 1 Mai”, competiție la care au participat peste 100.000 de tineri (foto 1).

Aversele de ploaie n-au alungat prea mulți spectatori de la cuplajul de pe stadionul „23 August”. Înfruntând rafalele, ei au avut satisfacția să asiste la două partide disputate cu ardoare (foto 2).

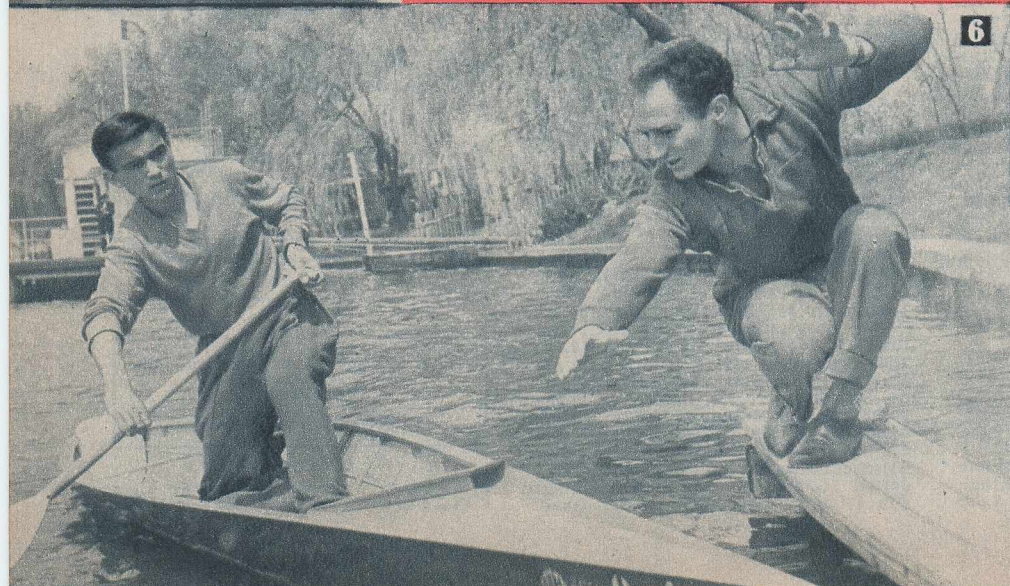
O adevărată ploaie de goluri în cuplajul bucureștean de duminică: 14! Portarii n-au prididit să scoată mingea din plase. Cea mai eficientă a fost înaintarea „Stelei”, care a marcat de 5 ori. În fotografia noastră: cel de-al patrulea gol înscris de echipa „Steaua” (foto 3).

Loturile republicane de călărie (juniori) au participat la un concurs organizat de clubul „Dinamo”. În fotografiile noastre: Lilliana Nițulescu (foto 4), câștigătoarea probei de obstacole, și Pulu Victor (foto 5) în timpul parcurgerii traseului.

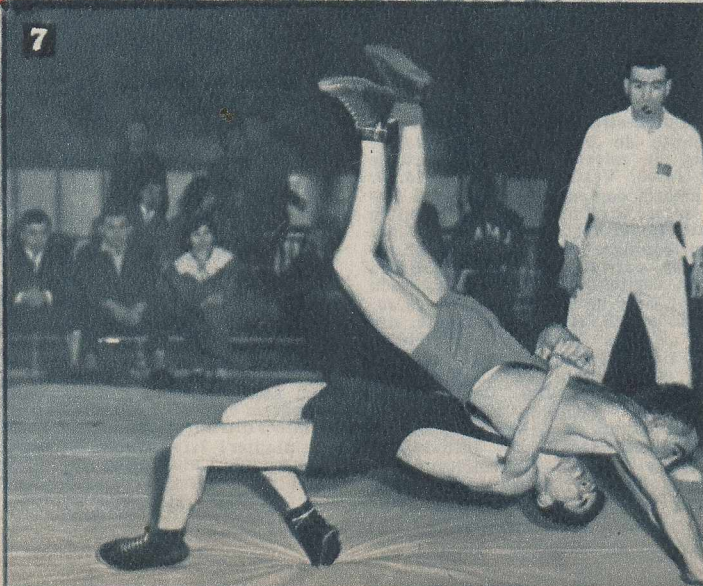
Fostul campion olimpic Leon Rotman într-o nouă postură: aceea de antrenor. Iată-l dînd îndrumări tânărului canotor Cercelaru Nicolae, cu prilejul concursului care a avut loc pe lacul Herăstrău (foto 6). 11 medalii au cîștigat sportivii romîni la concursul internațional de lupte care a avut loc la București și la care au participat campioni mondiali și olimpici, mulți campioni naționali din zece țări (foto 7).

5

6

7